

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

P7_TA(2014)0155

Apdrošināšanas starpniecība *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. februārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par apdrošināšanas starpniecību (pārstrādāta redakcija) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra – pārstrādāšana)

(2017/C 285/60)

[1. grozījums, ja vien nav norādīts citādi]

EIROPAS PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

2014/.../ES

par apdrošināšanas starpniecību

(pārstrādāta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību⁽¹⁾ jāizdara grozījumi. **Tādēļ tiek ierosināts, ka šī** direktīva **■** jāpārstrādā.

⁽¹⁾ Jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0085/2014).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumus apzīmē ar simbolu ■.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīva 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (2) Tā kā šā priekšlikuma galvenais mērķis un priekšmets ir saskaņot valstu noteikumus minētajās jomās, priekšlikums būtu jābalsta uz LESD 53. panta 1. punktu un 62. pantu Direktīvas forma ir piemērota, lai īstenošanas noteikumus šīs direktīvas darbības jomās vajadzības gadījumā varētu pielāgot jebkādam konkrētā tirgus vajadzībām un katras dalībvalsts tiesību sistēmai. Ar šo direktīvu arī vajadzētu tiekties saskaņot valstu noteikumus par piekļuvi apdrošināšanas un pārapsrošināšanas starpniecības darbībai **1**, un tāpēc tās pamatā ir LESD 53. panta 1. punkts. Turklāt šīs direktīvas pamatā ir arī LESD 62. pants, jo šīs nozares pakalpojumi tiek piedāvāti visā Savienībā.
- (3) Apdrošināšanas un pārapsrošināšanas starpniekiem ir izšķiroša loma apdrošināšanas un pārapsrošināšanas pakalpojumu izplatīšanā Savienībā.
- (4) Apdrošināšanas pakalpojumus var izplatīt dažādas personas vai iestādes, piemēram, aģenti, brokeri un apdrošināšanas pakalpojumu operatori, apdrošināšanas sabiedrības, ceļojumu aģentūras un automobiļu nomas uzņēmumi. **1**
- (4a) *Lai nodrošinātu vienāda aizsardzības līmeņa piemērošanu un lai patērētāji varētu gūt labumu no salīdzināmiem standartiem, ir būtiski, lai šī direktīva starpniekiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un veicinātu to konkurenci neatkarīgi no tā, vai tos ir nolīgusi kāda apdrošināšanas sabiedrība vai tie ir patstāvīgi. Patērētājiem ir izdevīgi, lai apdrošināšanas produktus piedāvātu dažādi kanāli un starpnieki, kas dažādos veidos sadarbojas ar apdrošināšanas sabiedrībām, ar nosacījumu, ka šie kanāli un starpnieki piemēro vienādus patērētāju aizsardzības noteikumus. Ir svarīgi, ka dalībvalstis ņem vērā minētos aspektus šīs direktīvas īstenošanas procesā.*
- (5) (Piemērojot Direktīvu 2002/92/EK, ir atklājies, ka vairākus noteikumus jāprecizē sīkāk, lai vienkāršotu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas starpniecības darbību veikšanu, un ka patērētāju aizsardzības labad minētās direktīvas piemērošanas joma jāpaplašina, aptverot visu apdrošināšanas pakalpojumu tirdzniecību, **kas tiek veikta kā profesionāla pamatdarbība**, neatkarīgi no tā, vai to veic apdrošināšanas starpnieki vai apdrošināšanas sabiedrības. Apdrošināšanas sabiedrību, kas nodarbojas ar apdrošināšanas pakalpojumu tiešu tirdzniecību, pārdošanas, pēcpārdošanas un prasību procesi būtu jāiekļauj jaunās direktīvas darbības jomā ar līdzīgu pamatojumu kā apdrošināšanas aģentiem un brokeriem.
- 1**
- (8) Valstu tiesību aktos joprojām ir būtiskas atšķirības, kas iekšējā tirgū rada šķēršļus apdrošināšanas un pārapsrošināšanas starpnieku darbības sākšanai un veikšanai. **Arī turpmāk ir jāstiprina iekšējais tirgus un jārada īstens Eiropas dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas produktu un pakalpojumu iekšējais tirgus.**
- (9) Pašreizējie un nesenie satricinājumi finanšu tirgos pierādījuši, ka ir svarīgi nodrošināt patērētāju efektīvu aizsardzību visās finanšu nozarēs. Tāpēc ir lietderīgi stiprināt klientu uzticēšanos un veidot vienotāku apdrošināšanas pakalpojumu izplatīšanas regulējumu, lai klientiem nodrošinātu atbilstošu aizsardzības līmeni visā Savienībā. **Direktīvā 2002/92/EK paredzētais patērētāju aizsardzības līmenis būtu jāpalielina, lai samazinātu vajadzību pēc dažādām valstu normām. Ir būtiski ņemt vērā apdrošināšanas līgumu īpatnības salīdzinājumā ar ieguldījumu produktiem, kas reglamentēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/.../ES [FITD] ⁽¹⁾. Tāpēc apdrošināšanas līgumu, tostarp tā dēvēto apdrošināšanas ieguldījumu produktu, izplatīšana, būtu jāreglamentē šajā direktīvā un būtu jāpadara atbilstīga Direktīvai 2014/.../ES [FITD]. Ir jāpalielina to standartu minimums attiecībā uz izplatīšanas noteikumiem un vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanu, kas jāpiemēro attiecībā uz visiem kompleksās apdrošināšanas ieguldījumu produktiem. Neprofesionālu klientu aizsardzības normām vajadzētu būt stingrākām par profesionāliem klientiem paredzētām normām.**
- (10) Šī direktīva jāpiemēro personām, kuru darbība ir apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas starpniecības pakalpojumu sniegšana trešām personām, pretī saņemot finansiālu atlīdzību vai cita veida saimniecisku labumu, par kuru panākta vienošanās un kurš saistīts ar sniegumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/.../ES par finanšu instrumentu tirgiem, ar kuru atceļ Direktīvu 2004/39/EK (OV ...).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (11) Šī direktīva būtu jāpiemēro personām, kuras nodarbojas ar informācijas sniegšanu tīmekļa vietnē vai ar citiem līdzekļiem par vienu vai vairākiem apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumiem atbilstīgi klienta atlasītiem kritērijiem vai kuras ranžē apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas pakalpojumus vai piedāvā atlaides no līguma cenas, ja klientam ir iespēja procesa beigās tieši noslēgt apdrošināšanas līgumu; tā nebūtu jāpiemēro darbībām, kas ir tikai informatīvas, proti, gadījumā, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas starpniekiem vai sabiedrībām sniedz datus un informāciju par potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem vai ja potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem sniedz informāciju par apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas pakalpojumiem vai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas starpnieku vai sabiedrību.
- (12) Šī direktīva nav jāpiemēro personām ar citu profesionālu darbību, piemēram, nodokļu speciālistiem vai grāmatvežiem, kas minētās citas profesionālās darbības gaitā kā papildpakalpojumu sniedz konsultācijas par apdrošināšanas segumu, ne arī vispārējas informācijas sniegšanai attiecībā uz apdrošināšanas pakalpojumiem, ja šīs darbības mērķis nav palīdzēt klientam noslēgt vai izpildīt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumu. **Direktīva nebūtu jāpiemēro ne prasījumu profesionālai pārvaldībai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību vārdā, ne zaudējumu novērtēšanai un ekspertu veiktiem apdrošināšanas atlīdzības prasījumu aprēķiniem.**
- (13) Šī direktīva nav jāpiemēro personām, kas apdrošināšanas starpniecību veic kā papilddarbību saskaņā ar konkrētiem ierobežojumiem attiecībā uz polisi, it sevišķi tās pārdošanai nepieciešamajām zināšanām, segtajiem riskiem un prēmijas summu.
- (14) Šajā direktīvā definēts jēdziens “nolīgts apdrošināšanas starpnieks”, lai ņemtu vērā atsevišķu dalībvalstu tirgu iezīmes un radītu nosacījumus, kas jāpiemēro minētajiem starpniekiem.
- (15) Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas starpniekiem, kuri ir fiziskas personas, jābūt reģistrētiem tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kurā ir to pastāvīgā dzīvesvieta; tiem, kuri ir juridiskas personas, jābūt reģistrētiem tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kurā ir to juridiskā adrese (vai to galvenais birojs, ja saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tiem nav juridiskās adreses), ar nosacījumu, ka tie atbilst stingrām profesionālām prasībām attiecībā uz to kompetenci, nevainojamu reputāciju, profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas segumu un finansiālo stāvokli. Apdrošināšanas starpniekiem, kas jau ir reģistrēti dalībvalstī, nav jāprasa vēlreiz reģistrēties saskaņā ar šo direktīvu.
- (16) Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas starpniekiem jāspēj izmantot LESD paredzēto uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību. Attiecīgi reģistrācijai vai deklarēšanai to piederības dalībvalstī būtu jānodrošina iespēja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas starpniekiem veikt darbību citās dalībvalstīs saskaņā ar uzņēmējdarbības brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības principiem, ja starp kompetentajām iestādēm ir ievērota atbilstīga izziņošanas procedūra.
- I**
- (18) Lai uzlabotu pārredzamību un veicinātu pārrobežu tirdzniecību, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei (“EAAPI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010⁽¹⁾, vajadzētu izveidot, publicēt un pastāvīgi atjaunināt vienotu elektronisku datubāzi, kurā reģistrēti visi apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas starpnieki, kas paziņojuši par nodomu izmantot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus. Lai EAAPI to spētu paveikt, dalībvalstīm būtu nekavējoties jāsniedz EAAPI attiecīgā informācija. Šajā datubāzē būtu jānorāda hipersaite uz katru attiecīgo kompetento iestādi katrā dalībvalstī. Katrai kompetentajai iestādei katrā dalībvalstī savā tīmekļa vietnē būtu jānorāda hipersaite uz šo datubāzi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (19) Būtu skaidri jānosaka piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts attiecīgās tiesības un pienākumi, veicot to apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpnieku uzraudzību, kuri reģistrēti šajās dalībvalstīs vai kuri to teritorijā veic apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības darbību, izmantojot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai brīvību sniegt pakalpojumus.
- I**
- (21) Apdrošināšanas starpnieku nespēja brīvi veikt darbību visā Savienībā kavē apdrošināšanas vienotā tirgus pareizu darbību. **Šī direktīva ir svarīgs pasākums, lai palielinātu patērētāju aizsardzības līmeni un tirgus integrāciju iekšējā tirgū.**
- (21a) **Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks īsteno apdrošināšanas starpniecības darbību, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, ja viņš vai viņa īsteno apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības darbības tāda esošā vai potenciālā apdrošināšanasņēmēja uzdevumā, kurš dzīvo vai ir nodibināts citā dalībvalstī, nevis starpnieka izcelsmes dalībvalstī. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks veic apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecību, īstenojot uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, ja viņš kādā citā dalībvalstī, kas nav viņa izcelsmes dalībvalsts, darbojas pastāvīgi.**
- (22) Ir svarīgi garantēt to, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpnieku un tiešo apdrošinātāju darbinieku, kas iesaistīti apdrošināšanas polišu pārdošanā tās sagatavošanas gaitā, pārdošanas laikā un pēc tās, profesionālisms un kompetence ir augstā līmenī. Tāpēc starpnieka **un** tiešo apdrošinātāju darbinieku profesionālajām zināšanām jāatbilst šīs darbības sarežģītības līmenim. Būtu jānodrošina pastāvīga izglītošana. **Dalībvalstīm būtu jāreglamentē šīs apmācības veids, saturs un apliecināšanas pienākumi. Turklāt būtu jāsertificē ar nozari saistītas vai attiecīgās profesionālās apvienības pašas izveidotas profesionālās apmācības iestādes.**
- (22a) **Dalībvalstīm attiecībā uz tiem starpnieku darbiniekiem, kas konsultē privātos klientus par apdrošināšanas ieguldījumu produktiem vai tos šiem klientiem pārdod, būtu jānodrošina, ka viņiem ir pietiekams zināšanu līmenis un kompetence par piedāvātajiem produktiem. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā ieguldījumu produktu struktūras pieaugošo sarežģītību un nepārtrauktās inovācijas. Ieguldījumu produkta iegāde ir saistīta ar risku, un ieguldītājiem būtu jāspēj paļauties uz informāciju un sniegto novērtējumu kvalitāti. Turklāt darbiniekiem ir jānodrošina pietiekams laiks un resursi, lai viņi spētu klientiem sniegt visu būtisko informāciju par piedāvātajiem produktiem.**
- (23) Koordinējot valstu tiesību aktus par profesionālām prasībām un reģistrāciju attiecībā uz personām, kas sāk un veic apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības darbības, var veicināt gan finanšu pakalpojumu vienotā tirgus izveidi, gan klientu aizsardzības uzlabošanu šajā jomā.
- (24) Lai paplašinātu pārrobežu tirdzniecību, būtu jāievieš principi, ar ko regulē starpnieku zināšanu un kompetences savstarpēju atzišanu.
- (25) Uzņēmējai dalībvalstij būtu jāpieņem valsts 3. līmeņa vai augstāka līmeņa kvalifikācija, kas piešķirta saskaņā ar Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūru, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa lēmumu par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai, kā pierādījums tam, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks atbilst prasībām par zināšanām un kompetenci, kuras ir reģistrācijas nosacījums saskaņā ar šo direktīvu. Šī ietvarstruktūra palīdz dalībvalstīm, izglītības iestādēm, darba devējiem un privātpersonām salīdzināt kvalifikāciju, kas gūta visā Savienībā dažādās izglītības un apmācību sistēmās. Šis ir svarīgs rīks nodarbinātības tirgus izveidē visā Savienībā. Šī ietvarstruktūra nav paredzēta, lai aizvietotu valstu kvalifikācijas sistēmas, bet gan lai papildinātu dalībvalstu rīcību, veicinot to sadarbību.
- (26) Neraugoties uz pastāvošajām apdrošinātāju un starpnieku "vienoto pasu" sistēmām, Eiropas apdrošināšanas tirgus vēl joprojām ir ļoti sadrumstalots. Lai veicinātu pārrobežu uzņēmējdarbību un gādātu par labāku pārredzamību patērētājiem, dalībvalstis nodrošina, ka tiek publicēti to teritorijā piemērojami vispārējā labuma noteikumi, un sabiedrībai vajadzētu būt pieejamam vienotam elektroniskam reģistram un informācijai par visu dalībvalstu vispārējā labuma noteikumiem, kas piemērojami apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecībai.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (27) Sadarbība un informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm ir būtiska, lai aizsargātu klientus un nodrošinātu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas uzņēmējdarbības stabilitāti vienotā tirgū.
- (28) Dalībvalstīs ir vajadzīgas atbilstīgas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un prasību procedūras, lai izšķirtu strīdus starp apdrošināšanas starpniekiem vai sabiedrībām un klientiem, attiecīgos gadījumos izmantojot pastāvošās procedūras. Efektīvām ārpustiesas sūdzību un prasību procedūrām jābūt pieejamām, lai risinātu strīdus starp apdrošināšanas sabiedrībām vai personām, kuras pārdod vai piedāvā apdrošināšanas pakalpojumus, un klientiem par tiesībām un pienākumiem, kas noteikti ar šo direktīvu. **Izvēloties alternatīvas strīdu izšķiršanas risinājumu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/11/ES⁽¹⁾ noteikumiem vajadzētu būt saistošām arī attiecībā uz šo direktīvu.** Lai uzlabotu ārpustiesas strīdu izšķiršanas procedūru efektivitāti, izskatot klientu iesniegtās sūdzības, šajā direktīvā vajadzētu noteikt, ka apdrošināšanas sabiedrībām vai personām, kuras pārdod vai piedāvā apdrošināšanas pakalpojumus, ir jāpiedalās strīdu izšķiršanas procedūrās **un ka lēmumi pēc konkrēta lūguma var starpniekam un klientam kļūt saistoši**, ja šīs procedūras pret šīm sabiedrībām ir uzsākuši klienti un tās attiecas uz tiesībām un pienākumiem, kas noteikti ar šo direktīvu. Šādu ārpustiesas strīdu izšķiršanas procedūru mērķis būtu ātrāk un ar mazākām izmaksām izšķirt strīdus starp apdrošināšanas sabiedrībām vai personām, kuras pārdod vai piedāvā apdrošināšanas pakalpojumus, un klientiem, kā arī mazināt tiesu sistēmas noslogotību. █

Neierobežojot klientu tiesības iesniegt prasību izskatīšanai tiesās, dalībvalstīm jānodrošina, ka ADR struktūras, kuras risina šajā direktīvā minētos strīdus, sadarbības, risinot pārrobežu strīdus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina strīdu alternatīvas izšķiršanas struktūras, kuras risina šādus strīdus, kļūst par Sūdzību tīklu par finanšu pakalpojumiem (FIN-NET) daļu.

- (29) Paplašinoties to darbību tvērumam, kuras vienlaikus veic daudzi apdrošināšanas starpnieki un sabiedrības, ir palielinājusies interešu konfliktu iespējamība starp šīm dažādajām darbībām un klientu interesēm. Tādēļ dalībvalstīm jāparedz noteikumi, ar ko nodrošina, ka █ klientu intereses **ir ievērotas**.
- (30) Patērētājiem būtu jau iepriekš jāsniedz precīza informācija par apdrošināšanas pakalpojumu pārdodošo personu statusu █. **Būtu jāapsver iespēja** ieviest obligātu prasību Eiropas apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām par statusa izpaušanu. Šī informācija patērētājam būtu jāsniedz pirms līguma noslēgšanas. Tādējādi var atspoguļot attiecības starp apdrošināšanas sabiedrību un starpnieku (ja tādas ir) █.
- (31) Lai mazinātu apdrošināšanas pakalpojuma pārdevēja un pircēja interešu konfliktus, jānodrošina pietiekama atklātība par apdrošināšanas pakalpojumu izplatītāju atbildību. █ Starpniekam un apdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas sabiedrības darbiniekam būtu jāuzliek pienākums **pēc pieprasījuma un bez maksas** pirms pārdošanas informēt pircēju par **savas atbildības veidu un apmēru**.
- (32) Lai sniegtu klientam salīdzināmu informāciju par piedāvātajiem apdrošināšanas starpniecības pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai klients veic pirkumu ar starpnieka palīdzību vai tieši no apdrošināšanas sabiedrības, un lai novērstu konkurences traucējumus, mudinot apdrošināšanas sabiedrības pārdot pakalpojumus klientiem tieši, nevis caur starpniekiem nolūkā izvairīties no informēšanas prasību pildīšanas, būtu arī jāpieprasa, lai apdrošināšanas sabiedrības informētu klientus, kuriem tās sniedz apdrošināšanas starpniecības pakalpojumus tieši, par atbildību, ko tās saņem par apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu.
- (32a) **Ja atbildību un stimulu apjomu nevar noteikt pirms konsultāciju pakalpojuma sniegšanas, pamatpakalpojumu dokumentos būtu vispusīgi, precīzi un saprotami jāapraksta aprēķināšanas metode, cik vien praktiski drīz iespējams pēc tam klientam norādot kopējās izmaksas un to ietekmi uz konsultācijas peļņu. Ja ieguldījumu konsultācijas sniedz pastāvīgi, informācija par ieguldījumu konsultāciju izmaksām, tostarp par stimuliem, jāsniedz periodiski un vismaz reizi gadā. Periodiskajā pārskatā atklāj informāciju par visiem stimuliem, kas maksāti vai saņemti iepriekšējā laikposmā.**

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (32b) *Visām personām, kas pārdod apdrošināšanas produktus un nav šo produktu izstrādātāji, būtu privātajam ieguldītājam atsevišķā pamatpakalpojumu dokumentā jāsniedz izsmeltošas ziņas par savām izmaksām un pakalpojumiem, ievērojot šo direktīvu un Direktīvu 2014/.../ES [FITD], kā arī attiecīgo papildu informāciju, kas privātajam ieguldītājam nepieciešama, lai novērtētu apdrošināšanas produkta piemērotību no savu vajadzību viedokļa un kuru nevar sniegt ieguldījumu produkta sākotnējais piedāvātājs.*
- (32c) *Patērētājiem ir izdevīgi, lai apdrošināšanas produktus pārdotu, izmantojot dažādus kanālus un starpniekus, kas dažādos veidos sadarbojas ar apdrošināšanas sabiedrībām, ar nosacījumu, ka tie piemēro vienādus patērētāju aizsardzības un pārredzamības noteikumus.*
- (33) Šā priekšlikuma mērķis ir uzlabot patērētāju aizsardzību, tāpēc daži tā noteikumi, jo īpaši tie, kas reglamentē apdrošināšanas starpnieku vai citu apdrošināšanas pakalpojumu pārdevēju profesionālās ētikas normas, piemērojami tikai attiecībā starp uzņēmumu un patērētāju.
-
- (34a) *Dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai apdrošināšanas starpnieku un apdrošināšanas sabiedrību atalgojuma politika, ko tie īsteno attiecībā uz saviem darbiniekiem vai pārstāvjiem, nemazinātu spēju rīkoties patērētāju interesēs. Attiecībā uz darbiniekiem, kas konsultē privātos ieguldītājus par apdrošināšanas ieguldījumu produktiem vai viņiem tos pārdod, dalībvalstīm būtu jāpieprasa apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām nodrošināt, lai uzņēmuma viņiem izmaksātais atalgojums neietekmētu darbinieku neitralitāti, sniedzot piemērotu konsultāciju vai pārdodot atbilstošo produktu, un spēju informēt godīgā, precīzā un nemaldinošā veidā. Šādās situācijās atalgojumam nevajadzētu būt atkarīgam tikai no tirdzniecības mērķiem vai sabiedrības peļņas, pārdodot kādu konkrētu produktu.*
- (35) Klientam ir **svārtīgi** zināt, vai viņam/viņai ir darīšana ar starpnieku, kas konsultē klientu par pakalpojumiem, ko piedāvā plaša amplitūda apdrošināšanas sabiedrību, vai par pakalpojumiem, kurus sniedz daži atsevišķi apdrošināšanas uzņēmumi.
- (36) Patērētājiem kļūstot aizvien atkarīgākiem no personīgiem ieteikumiem, ir lietderīgi iekļaut konsultēšanas definīciju. **Konsultāciju kvalitāte ir izšķiroša un, sniedzot konsultācijas, būtu jāņem vērā klientu individuāli raksturojošas pazīmes.** Pirms sniegt konsultācijas, apdrošināšanas starpniekam vai sabiedrībai būtu jānovērtē klienta vajadzības, **vēlmes** un tā finansiālais stāvoklis. Ja starpnieks paziņo, ka tas sniedz konsultācijas par pakalpojumiem, ko piedāvā plaša amplitūda apdrošināšanas sabiedrību, tam jāveic godprātīgs un **plaša analīze** par pietiekami **lielu skaitu** tirgū **pieejamo apdrošināšanas produktu**. Turklāt visiem apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām būtu jāizskaidro iemesli, uz kuriem pamatojas viņu sniegtās konsultācijas, **un jāiesaka piemēroti apdrošināšanas produkti, ievērojot klienta vēlmes, vajadzības, finansiālo situāciju un personiskos apstākļus.**
- (37) Pirms līguma noslēgšanas, tostarp arī gadījumā, kad pārdošana notiek bez konsultēšanās, klientam būtu jāsniedz attiecīga informācija par apdrošināšanas pakalpojumu, lai klients spētu pieņemt pamatotu lēmumu. Apdrošināšanas starpniekam būtu jāizskaidro klientam tā pārdodamā pakalpojuma pamatiezīmes, **un tāpēc darbiniekiem būtu jāparedz pietiekami resursi un laiks, lai to izdarītu.**
- (38) Būtu jāparedz vienoti noteikumi, **lai atvieglotu informācijas nesēju izvēli**, ar kuru starpniecību klientam sniedz **obligāto paredzēto** informāciju, tādējādi dodot iespēju izmantot elektroniskos sakarus, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījuma apstākļus. Tomēr klientam jābūt iespējai saņemt šo informāciju uz papīra. Lai nodrošinātu informācijas pieejamību klientiem, visai informācijai, kas nepieciešama pirms līguma noslēgšanas, **vajadzētu būt** pieejamai bez maksas.
- (39) Nav tik liela vajadzība pieprasīt atklāt šādu informāciju, ja klients ir uzņēmējsabiedrība, kas interesējās par pārāpdrošināšanas vai apdrošināšanas segumu attiecībā uz komercriskiem un rūpnieciskajiem riskiem, vai ir profesionāls klients ■ .
- (40) Šajā direktīvā jānorāda obligātās saistības, kādas jāuzņemas apdrošināšanas sabiedrībām un apdrošināšanas starpniekiem, sniedzot informāciju klientiem. Šajā jomā dalībvalstij vajadzētu būt iespējai paturēt spēkā vai pieņemt stingrākus noteikumus, kurus var piemērot apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām neatkarīgi no to piederības dalībvalsts noteikumiem, ja tie veic apdrošināšanas starpniecības darbības attiecīgās valsts teritorijā,

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

ar nosacījumu, ka visi šādi stingrāki noteikumi ir saskaņā ar Savienības tiesībām, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK⁽¹⁾. Dalībvalstij, kas ierosina piemērot un piemēro noteikumus, kuri papildus šīs direktīvas noteikumiem reglamentē apdrošināšanas starpnieku darbību un apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu, būtu jānodrošina, ka administratīvais slogs, kas izriet no minētajiem noteikumiem, **saglabājas ierobežots**.

- (41) Kombinētās pārdošanas prakse ir izplatīta **un visnotaļ lietderīga** finanšu pakalpojumu mazumtirdzniecības uzņēmumu stratēģija visā Savienībā.
- (41a) *Ja apdrošināšanu piedāvā kopā ar citu pakalpojumu vai produktu kā daļu no paketes vai kā nosacījumu attiecībā uz to pašu vienošanos vai paketi, uz apdrošināšanu attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK⁽²⁾. Šī direktīva nodrošina arī to patērētāju aizsardzības pasākumu kopumu, kuri iegādājās apdrošināšanu kā daļu no paketes. Dalībvalstis var prasīt, lai valstu kompetentās iestādes pieņem vai saglabā papildu pasākumus, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar kombinētās pārdošanas praksi, kas negatīvi ietekmē patērētājus.*
- (42) Apdrošināšanas līgumus, kas ietver ieguldījumus, bieži piedāvā klientiem kā alternatīvas iespējas vai aizstājējus ieguldījumu produktiem, uz kuriem attiecas **Direktīva 2014/.../ES** [FITD]. Lai konsekventi nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un (apdrošināšanas ieguldījumu produktiem, kas definēti Regulā par pamatinformācijas dokumentiem ieguldījumu produktiem) attiektos tādi paši uzņēmējdarbības veikšanas standarti, kas ietver attiecīgas informācijas sniegšanu, prasības par konsultēšanas noderīgumu un stimulu ierobežojumus, kā arī prasības par interešu konfliktu pārvaldību un atalgojuma **papildu** ierobežojumus. Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽³⁾, un EAAPI būtu jāsadarbojas, lai ar vadlīniju palīdzību nodrošinātu pēc iespējas lielāku uzņēmējdarbības veikšanas standartu konsekveni privātu ieguldījumu produktiem, uz kuriem attiecas vai nu **Direktīva 2014/.../ES** [FITD], vai šī direktīva. **Šajās vadlīnijās tomēr ir jāņem vērā nedzīvības apdrošināšanas produktu īpatnības. Tādā pat veidā, ievērojot Direktīvas 2014/.../ES [FITD] līdzvērtīgo principu, būtu jāapsver iespēja noteikt līdzīgu režīmu attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām, gan īstenojot šo direktīvu valstu līmenī, gan izstrādājot apvienotās komitejas vadlīnijas.** Attiecībā uz apdrošināšanas ieguldījumu produktiem būtu jāparedz lielāks uzņēmējdarbības īstenošanas standartu klāsts, kas stātos spēkā to šīs direktīvas standartu vietā, kas piemērojami visiem apdrošināšanas līgumiem. Attiecīgi personām, kas nodarbojas ar apdrošināšanas starpniecību apdrošināšanas ieguldījumu produktu jomā, būtu jāievēro paplašinātie standarti, kas piemērojami **šādiem** produktiem.
- (42a) **Eiropas Parlaments sarunās ar Padomi centīsies nodrošināt šīs direktīvas saskaņošanu ar Direktīvu 2014/.../ES [FITD II].** [Gr. Nr. 5]
- (42b) **Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi attiecībā uz tādu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniecības darbību sākšanu un veikšanu, ko īsteno fiziskas un juridiskas personas, kuras ir reģistrētas kādā dalībvalstī vai vēlas būt tajā reģistrētas. Citu Savienības instrumentu normas, kas atšķiras vai papildina šos noteikumus, nebūtu jāpiemēro apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpnieku darbībai.**
- (43) Lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas sabiedrības un personas, kas nodarbojas ar apdrošināšanas starpniecību, izpilda šīs direktīvas noteikumus, un lai tām nodrošinātu līdzīgus apstākļus visā Savienībā, būtu jāpieprasa, lai dalībvalstis noteiktu iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus sodus un citus pasākumus. Komisijas 2010. gada 8. decembra Paziņojumā par sodu režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē nolūkā veicināt sodu un citu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva")** (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

pasākumu konvergenci tika pārskatītas pašreizējās pilnvaras un to praktiskā izmantošana. Tāpēc dalībvalstu noteiktajiem administratīvajiem sodiem un citiem pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz adresātiem, soda vai cita pasākuma piemērošanas kritērijiem, publicēšanu **un** galvenajām sodu uzlikšanas pilnvarām ■ .

- (44) Kompetentajām iestādēm jo īpaši vajadzētu būt pilnvarotām piemērot pietiekami augstus finansiālus sodus, lai tās pārsniegtu ekonomiskos ieguvumus, kas gaidāmi no pārkāpuma, un lai tās atturētu arī lielas iestādes un to vadītājus izdarīt pārkāpumus.
- (45) Lai nodrošinātu sodu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, nosakot administratīvo sodu vai citu pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sodu līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus. **Tomēr dalībvalstīm nav obligāti jāpiemēro administratīvie sodi, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir jāpiemēro kriminālās tiesvedības sodi.**
- (46) Lai pastiprinātu atturošo ietekmi uz plašu sabiedrību un lai informētu par noteikumu pārkāpumiem, kuri var kaitēt klientu aizsardzībai, informāciju par uzliktajiem sodiem un veiktajiem pasākumiem vajadzētu publicēt (paredzot izņēmumus konkrētos, precīzi noteiktos apstākļos). Lai nodrošinātu atbilstību proporcionalitātes principam, informācija par uzliktajiem sodiem un citiem veiktajiem pasākumiem būtu jāpublicē, ievērojot anonimitāti, ja publicēšana radītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.
- (47) Lai atklātu iespējamus pārkāpumus, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām izmeklēšanas pilnvarām un būtu jāizveido efektīvi mehānismi, kas mudinātu ziņot par iespējamiem vai faktiskiem pārkāpumiem **un kas nodrošinātu atbilstošu aizsardzību tām personām, kas ziņo par šādiem pārkāpumiem. Tomēr no šīs direktīvas neizriet, ka dalībvalstīm ir jāpilnvaro administratīvās iestādes veikt kriminālizmeklēšanu.**
- (48) Šai direktīvai būtu jāattiecas uz administratīvajiem sodiem un citiem pasākumiem neatkarīgi no tā, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem tie kvalificēti kā sods vai kā cits pasākums.
- (49) Šai direktīvai nevajadzētu skart nekādus dalībvalstu tiesību aktu noteikumus saistībā ar kriminālpārkāpumiem.
- (49a) **Ziņotāji vērš kompetento iestāžu uzmanību uz jaunu informāciju, kas palīdz tām konstatēt iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijas, kā arī piemērot sodus šādos gadījumos. Tomēr ziņotājus var atturēt bailes no atriebības vai atbilstošu procedūru trūkums, lai ziņotu par pārkāpumiem. Tāpēc ar šo direktīvu būtu jānodrošina atbilstīgi pasākumi, lai mudinātu ziņotājus brīdināt kompetentās iestādes par šīs direktīvas iespējamiem pārkāpumiem un lai aizsargātu viņus no atriebības. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka to īstenotās ziņošanas shēmas ietver mehānismus, kas nodrošina atbilstīgu aizsardzību personai, par kuru tiek ziņots, it īpaši saistībā ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, un procedūras, lai nodrošinātu personas, par kuru tiek ziņots, tiesības uz aizstāvību un tikt uzklausi, pirms par to tiek pieņemts lēmums, kā arī šīs personas tiesības saņemt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saistībā ar lēmumu attiecībā uz šo personu.**
- (50) Lai sasniegtu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, Komisijai būtu deleģējamas pilnvaras saskaņā ar Līguma 290. pantu pieņemt tiesību aktus, sīki izstrādājot tāds aspektus kā ■ interešu konfliktu pārvaldība, uzņēmējdarbības veikšanas saistības standartizētu apdrošināšanas privāto ieguldījumu produktu jomā un procedūras un veidlapas ar sodiem saistītas informācijas sniegšanai. Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un pienācīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (51) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina konsekventa harmonizācija un atbilstoša patērētāju aizsardzība visā Savienībā. **Tā kā** EAAPI ir struktūra, kam ir ļoti specializētas zināšanas, **taču ierobežota kapacitāte, tai varētu uzticēt tikai tādu projektu priekšlikumu** izstrādi, **kuru** iesniegšanai **Eiropas Parlamentā un Komisijā nav jāizdara politikas izvēle.**

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (52) Izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. un 291. pantu, un atbilstīgi 10. līdz 15. pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1094/2010[...], Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, kā noteikts **šajā direktīvā** par interešu konfliktu pārvaldību un par uzņēmējdarbības veikšanas saistībām kombinētu apdrošināšanas privāto ieguldījumu produktu jomā, kā arī īstenošanas tehniskie standarti un par procedūrām un veidlapām ar sodiem saistītas informācijas sniegšanai. Šo deleģēto aktu un īstenošanas tehnisko standartu projektus būtu jāizstrādā EAAPI.
- (53) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK [...] ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 [...] ⁽²⁾ reglamentē personas datu apstrādi, ko saistībā ar šo regulu veic EAAPI Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja uzraudzībā.
- (54) Šajā direktīvā ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā noteikts Līgumā.
- (55) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽³⁾ dalībvalstis apņemas gadījumos, kad tas nepieciešams, paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvas un nacionālo transponēšanas instrumentu daļām. Likumdevējs uzskata, ka attiecībā uz šo direktīvu šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (55a) *Dalībvalstu uzraudzības iestāžu rīcībā jābūt visiem līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka visā Savienībā apdrošināšanas starpnieki un pārāpdrošināšanas sabiedrības veic uzņēmējdarbību atbilstoši normām neatkarīgi no tā, vai tās izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Lai nodrošinātu uzraudzības efektivitāti, visām uzraudzības iestāžu veiktajām darbībām jābūt samērīgām ar apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgā riska veidu, pakāpi un sarežģītību, neskatoties uz minētās sabiedrības nozīmi no tirgus vispārējās finanšu stabilitātes viedokļa.*
- (55b) *Šai direktīvai nevajadzētu būt pārāk apgrūtināšanai mazām un vidējām apdrošināšanas sabiedrībām. Viens no līdzekļiem šā mērķa sasniegšanai ir proporcionalitātes principa pareiza piemērošana. Minētais princips būtu jāpiemēro gan attiecībā uz prasībām, kas skar apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības, gan attiecībā uz uzraudzības pilnvaru īstenošanu.*
- (56) Lai ņemtu vērā tirgus attīstību, kā arī procesus citās Savienības tiesību jomās vai dalībvalstu pieredzi Savienības tiesību īstenošanā, ir īpaši aplūkojot produktus, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK ⁽⁴⁾, šī direktīva būtu jāpārskata pēc trim gadiem no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.
- (57) Atbilstīgi jāatceļ Direktīva 2002/92/EK .
- (58) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā tikai uz tiem noteikumiem, ar kuriem groza Direktīvas 2002/92/EK būtību. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no Direktīvas 2002/92/EK.
- (59) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas 2002/92/EK transponēšanai valsts tiesību aktos,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti dalībvalstu kompetento iestāžu, īpaši dalībvalstu izvēlētu neatkarīgu valsts iestāžu uzraudzībā (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/41/EK par papildpensijas uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi attiecībā uz tādu apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības darbību sākšanu un veikšanu **■**, ko īsteno fiziskas un juridiskas personas, kuras ir reģistrētas kādā dalībvalstī vai vēlas būt tajā reģistrētas.
2. Šī direktīva neattiecas uz personām, kas sniedz starpniecības pakalpojumus apdrošināšanas līgumiem, ja izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:
 - a) attiecībā uz apdrošināšanas līgumu nepieciešams tikai zināt par piedāvāto apdrošināšanas segumu;
 - b) apdrošināšanas līgums nav dzīvības apdrošināšanas līgums;
 - c) apdrošināšanas līgums neattiecas uz nekādiem atbildības riskiem;
 - d) personas pamatdarbs nav apdrošināšanas starpniecība;
 - e) apdrošināšana ir papildpakalpojums jebkura piegādātāja piegādātajām precēm, ja šāda apdrošināšana attiecas uz minētā piegādātāja piegādāto preču nozaudēšanas **vai** bojājuma risku;
 - f) gada prēmijas summa par apdrošināšanas līgumu pēc tam, kad veikts proporcionāls aprēķins, lai iegūtu gada summu, nav lielāka par EUR 600.
3. Šī direktīva neattiecas uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības pakalpojumiem, kas sniegti attiecībā uz riskiem un saistībām, kuri atrodas ārpus Savienības .

Šī direktīva neietekmē dalībvalsts tiesību aktus attiecībā uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības uzņēmējdarbību, ko veic apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības vai starpnieki, kuri reģistrēti trešā valstī un veic darbību šīs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvības principiem, ar nosacījumu, ka ir garantēta vienlīdzīga attieksme pret visām personām, kas veic vai ir pilnvarotas veikt apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības darbības šajā tirgū.

Šī direktīva nereglamentē apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības darbības, ko veic trešās valstīs.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkurām vispārējām grūtībām, ar kādām saskaras to apdrošināšanas starpnieki, kas reģistrējas vai veic apdrošināšanas starpniecības darbību kādā no trešām valstīm.

3.a Šī direktīva nodrošina, ka tiek piemērots tāds pats aizsardzības līmenis un ka klienti var izmantot salīdzināmus standartus. Direktīva veicina vienlīdzīgus starpnieku konkurences apstākļus un visiem starpniekiem vienādus konkurences nosacījumus neatkarīgi no tā, vai tie ir saistīti ar kādu apdrošināšanas sabiedrību vai arī nav saistīti. Patērētājiem ir izdevīgi, lai apdrošināšanas produktus piedāvātu dažādi kanāli un starpnieki, kas dažādos veidos sadarbojas ar apdrošināšanas sabiedrībām, ar nosacījumu, ka tie piemēro vienādus patērētāju aizsardzības noteikumus. Dalībvalstis, īstenojot šo direktīvu, to ņem vērā.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā:

- (1) "apdrošināšanas sabiedrība" ir **apdrošināšanas sabiedrība, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktā;**

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapirošināšanas jomā (Maksātspeja II), (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (2) “pārpadrošināšanas sabiedrība” ir **pārpadrošināšanas** sabiedrība, kā noteikts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4. punktā;
- (3) “apdrošināšanas starpniecība” ir darbības, ar kurām sniedz konsultācijas, piedāvā vai veic citus priekšdarbus pirms apdrošināšanas darījumu noslēgšanas, apdrošināšanas līgumu noslēgšana vai darbības, ar kurām palīdz šādu līgumu pārvaldībā un izpildē. **Konsultēšana par apdrošināšanas līgumiem, šo līgumu piedāvāšanas un noslēgšanas darbības** ir uzskatāmas par apdrošināšanas starpniecību arī tad, ja tās veic kādas apdrošināšanas sabiedrības darbinieks, tieši sazinoties ar apdrošināto un neiesaistoties apdrošināšanas starpniekam.

Informācijas sagatavošana par vienu vai vairākiem apdrošināšanas līgumiem, pamatojoties uz kritērijiem, kurus klients izvēlas ar tīmekļa vietnes vai citu plašsaziņas līdzekļu starpniecību, un apdrošināšanas pakalpojumu kategoriju saraksta sagatavošana vai apdrošināšanas maksājuma atlaides noteikšana, ja šīs procedūras beigās klients spēj noslēgt apdrošināšanas līgumu tieši, izmantojot tīmekļa vietni vai citu plašsaziņas līdzekli, tiek uzskatīta par apdrošināšanas starpniecību.

Neviena no turpmāk minētajām darbībām nav uzskatāma par apdrošināšanas starpniecību šās direktīvas vajadzībām:

- a) informācijas sniegšana kā papildpakalpojums klientam citas profesionālās darbības gaitā, ja informācijas sniedzējs neveic nekādus papildu pasākumus nolūkā palīdzēt klientam apdrošināšanas līguma noslēgšanā vai izpildē;
- b) tikai datu un informācija sniegšana apdrošināšanas starpniekiem vai apdrošināšanas sabiedrībām par potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem vai informācija sniegšana potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem par apdrošināšanas pakalpojumiem vai apdrošināšanas starpnieku, vai apdrošināšanas sabiedrību;
- (4) “apdrošināšanas ieguldījumu produkts” ir **apdrošināšanas produkts, ar kuru piedāvā atmaksāšanas termiņa vērtību vai atpirkuma vērtību un ja šāda atmaksāšanas termiņa vērtība vai atpirkuma vērtība ir tieši vai netieši pakļauta tirgus svārstībām, neietverot:**
- a) **nedzīvības apdrošināšanas produktus, kā uzskaitīts Direktīvas 2009/138/EK I pielikumā (Nedzīvības apdrošināšanas veidi);**
- b) **dzīvības apdrošināšanas līgumus, ja atlīdzība saskaņā ar līgumu ir maksājama tikai nāves gadījumā vai saistībā ar nespēju, ko izraisījusi trauma, slimība vai invaliditāte;**
- c) **pensiju produktus, kuri valsts tiesību aktos ir atzīti par tādiem, kuru galvenais mērķis ir nodrošināt ieguldītājam pensijas ienākumus un kuri dod ieguldītājam tiesības uz noteiktiem ieguvumiem;**
- d) **aroda pensiju shēmām, kuras ir oficiāli atzītas un uz kurām attiecas Direktīvas 2003/41/EK vai Direktīvas 2009/138/EK piemērošanas joma;**
- e) **individuālu pensiju produkti, kuros darba devēja finansiālā līdzdalība ir paredzēta valsts tiesību aktos un kuru gadījumā darbiniekam nav izvēles attiecībā uz pensiju produktu vai pakalpojuma sniedzēju;**
- (5) “apdrošināšanas starpnieks” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas nav apdrošināšanas sabiedrība **vai tās darbinieki** un kas sāk un veic pārpadrošināšanas starpniecību par atalgojumu;
- (6) “pārpadrošināšanas starpniecība” ir darbības, ar kurām sniedz konsultācijas, piedāvā vai veic citus priekšdarbus pirms **apdrošināšanas vai** pārpadrošināšanas līgumu noslēgšanas, šādu līgumu noslēgšana vai darbības, ar kurām palīdz šādu līgumu pārvaldē un izpildē, jo īpaši prasījumu gadījumā, tostarp, arī tad, ja tās veic pārpadrošināšanas sabiedrība, neiesaistoties pārpadrošināšanas starpniekam.

Neviena no turpmāk minētajām darbībām nav uzskatāma par pārpadrošināšanas starpniecību šās direktīvas vajadzībām:

- a) informācijas sniegšana kā papildpakalpojums citas profesionālās darbības gaitā, ja šīs darbības mērķis nav palīdzēt klientam pārpadrošināšanas līguma noslēgšanā vai izpildē;

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

aa) profesionāli veikta kādas pārapirošināšanas sabiedrības prasījumu pārvaldība, kā arī zaudējumu novērtēšana un ekspertu veikts apdrošināšanas atlīdzības aprēķins;

b) tikai datu un informācija sniegšana pārapirošināšanas starpniekiem vai pārapirošināšanas sabiedrībām par potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem vai informācija sniegšana potenciālajiem apdrošinājuma ņēmējiem par pārapirošināšanas pakalpojumiem vai pārapirošināšanas starpnieku, vai pārapirošināšanas sabiedrību;

(7) "pārapirošināšanas starpnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas nav pārapirošināšanas sabiedrība **vai tās darbinieki** un kas sāk un veic pārapirošināšanas starpniecību par atalgojumu;

(8) "nolīgts apdrošināšanas starpnieks" ir jebkura persona, kura veic apdrošināšanas starpniecības darbību vienas vai, **ja apdrošināšanas produkti nekonkurē cits ar citu, vairāku** apdrošināšanas sabiedrību vai apdrošināšanas starpnieku interesēs, **tomēr neiekasē ne prēmijas, ne arī klientiem paredzētās summas**, un tās vai to vārdā un par kuras rīcību pilnībā atbildīgas ir minētās apdrošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas starpnieki, ar nosacījumu, ka apdrošināšanas starpnieki, kas ir atbildīgi par minētās personas rīcību, paši nerīkojas citas apdrošināšanas sabiedrības vai cita apdrošināšanas starpnieka atbildībā.

Jebkuru personu, kas veic apdrošināšanas starpniecības darbību papildus savam pamatdarbam, arī uzskata par nolīgtu apdrošināšanas starpnieku, par kura darbībām ir atbildīga viena vai vairākas apdrošināšanas sabiedrības, kuras piedāvā attiecīgos šo starpnieku pārdotos produktus, ja apdrošināšana ir papildpakalpojums attiecībā uz saistībā pamatdarbu piegādātajām precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem;

(9) "konsultēšana" ir **individuālu** ieteikumu sniegšana klientam vai nu pēc tā pieprasījuma, vai pēc apdrošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas starpnieka iniciatīvas;

(10) "nosacītā komisijas maksa" ir atalgojums komisijas maksas veidā, **kuru nosaka, ņemot vērā to, kā** ir sasniegti mērķi **vai robežvērtības, kuri saistīti ar uzņēmējdarbības apjomu un** par kuriem iepriekš vienojušies starpnieks un apdrošinātājs;

(11) "lieli riski" ir **lieli riski**, kā **definēts** Direktīvas **2009/138/EK 13. panta 27. punktā**;

(12) "piederības dalībvalsts" ir:

a) dalībvalsts, kurā atrodas starpnieka pastāvīgā dzīvesvieta, ja starpnieks ir fiziska persona;

b) dalībvalsts, kurā atrodas starpnieka juridiskā adrese, vai, ja saskaņā ar starpnieka valsts tiesību aktiem tam nav juridiskās adreses, dalībvalsts, kurā atrodas tā galvenā mītne, ja starpnieks ir juridiska persona;

(13) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekam ir pastāvīga klātbūtne vai uzņēmums vai kurā tas sniedz pakalpojumus, un kas nav tā piederības dalībvalsts;

(14) "pastāvīgs informācijas nesējs" ir pastāvīgs informācijas nesējs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK ⁽¹⁾ 2. panta m) punktā;

■

(16) "cieša saistība" ir Direktīvas **2009/138/EK 13. panta 7. punktā** minētā situācija;

(17) "galvenā uzņēmējdarbības vieta" ir vieta, no kuras tiek vadīta svarīgākā uzņēmējdarbība;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- (18) "atalgojums" ir jebkura komisijas maksa, atlīdzība, samaksa vai cits maksājums, ieskaitot visu veidu ekonomisko ieguvumu **vai ieguvumam pielīdzināmu vērtību, vai jebkādu citu stimulu**, ko piedāvā vai izmaksā saistībā ar apdrošināšanas starpniecības darbību;
- (19) "**sasaistīšanas prakse**" ir apdrošināšanas produkta piedāvāšana vai pārdošana vienā paketē kopā ar dažādiem citiem papildu produktiem vai pakalpojumiem, ja apdrošināšanas produkts patērētājam nav pieejams atsevišķi;
- (20) "**komplektēšanas prakse**" ir kredītīguma piedāvāšana vai pārdošana vienā paketē kopā ar dažādiem citiem finanšu produktiem vai pakalpojumiem, ja kredītīgums patērētājam ir pieejams arī atsevišķi, bet ne vienmēr ar tādiem pašiem noteikumiem vai nosacījumiem kā komplektā ar papildpakalpojumiem;
- (20a) "**produkts**" ir apdrošināšanas līgums, ar kuru paredzēts segt vienu vai vairākus riskus;
- (20b) "**privāts**" nozīmē ar uzņēmējdarbību vai profesionālo darbību nesaistīts.

2. Lai nodrošinātu vienādu aizsardzības līmeni un salīdzināmus standartus patērētājiem, ir būtiski, lai šī direktīva starpniekiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un vienādus konkurences noteikumus neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav saistīti ar kādu apdrošināšanas sabiedrību. Dalībvalstis ņem vērā to, cik svarīgi saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu ir veicināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un visiem vienādus konkurences noteikumus.

II NODAĻA REĢISTRĀCIJAS PRASĪBAS

3. pants

Reģistrācija

1. Izņemot 4. pantā noteiktos gadījumus, apdrošināšanas un pārpadrošināšanas starpniekus to piederības dalībvalstī reģistrē **10. panta 2. punktā minētā** kompetenta iestāde. Apdrošināšanas **un pārpadrošināšanas** sabiedrības, kas reģistrētas dalībvalstīs saskaņā ar Padomes Direktīvu 73/239/EEK ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/68/EK ⁽³⁾, kā arī to attiecīgos darbinieki saskaņā ar šo direktīvu atkārtoti nav jāreģistrē.

Neierobežojot pirmo daļu, dalībvalstis var noteikt, ka apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrības un citas iestādes var sadarboties ar kompetentajām iestādēm apdrošināšanas un pārpadrošināšanas starpnieku reģistrācijā un 8. panta prasību piemērošanā šādiem starpniekiem. Jo īpaši attiecībā uz nolīgtiem apdrošināšanas starpniekiem, kompetentās iestādes uzraudzībā tos var reģistrēt apdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas sabiedrību apvienība vai apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas starpnieks .

Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumā, ja apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas starpnieks rīkojas apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības vai cita apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas starpnieka uzdevumā, **apdrošināšanas starpniekam nav jāsniedz kompetentajai iestādei 3. panta 7. punkta a) un b) apakšpunktā minētā informācija, un atbildīgā apdrošināšanas sabiedrība nodrošina, lai apdrošināšanas starpnieks izpildītu** šajā direktīvā noteiktos reģistrācijas nosacījumus **un citus noteikumus**. Dalībvalstis arī var noteikt, ka persona vai struktūra, kas uzņemas atbildību par starpnieku, reģistrē šo starpnieku.

⁽¹⁾ Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmā direktīva 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīva 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu (OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 16. novembra Direktīva 2005/68/EK par pārpadrošināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK, 92/49/EEK grozījumiem, kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem (OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

Dalībvalstīm nav jāpiemēro pirmajā un otrajā daļā minētā prasība visām fiziskajām personām, kas strādā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībā vai reģistrētā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniekā un kas veic apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniecības darbību.

Dalībvalstis nodrošina juridisku personu reģistrāciju un reģistrā arī norāda to fizisko personu vārdus no vadības, kas ir atbildīgas par starpniecības uzņēmējdarbību.

2. Dalībvalstis var izveidot vairāk nekā vienu reģistru apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniekiem, ja tās nosaka kritērijus, atbilstoši kuriem jāreģistrē starpnieki.

Dalībvalstis izveido tiešsaistē reģistrācijas sistēmu, ko veido viena vienota reģistrācijas veidlapa, kas pieejama tīmekļa vietnē, kurai jābūt vienkārši pieejamai apdrošināšanas starpniekiem un sabiedrībām, un šī sistēma nodrošina iespēju tieši aizpildīt veidlapu tiešsaistē.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidots vienotas informācijas punkts, kas nodrošina ātru un vieglu piekļuvi minēto dažādo reģistru informācijai, kura ir sastādīta elektroniski un tiek pastāvīgi atjaunināta. Šis informācijas dienests arī sniedz katras 1. punkta pirmajā daļā minētās dalībvalsts kompetento iestāžu identifikācijas parametrus. Bez tam reģistrs arī norāda valsti vai valstis, kurās starpnieks veic uzņēmējdarbību saskaņā ar noteikumiem par brīvību veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

4. EAAPI izveido, publicē savā tīmekļa vietnē un pastāvīgi atjaunina vienotu elektronisku reģistru, kurā ir ieraksti par apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniekiem, kas paziņojuši par nodomu veikt pārrobežu uzņēmējdarbību saskaņā ar IV nodaļu. Lai EAAPI to varētu paveikt, dalībvalstis nekavējoties sniedz tai attiecīgu informāciju. Šajā reģistrā norāda hipersaiti uz katru attiecīgo kompetento iestādi katrā dalībvalstī. Šajā reģistrā ietver saites uz visām dalībvalstu kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm, un tam jābūt pieejamām no šīm vietnēm. **EAAPI ir piekļuves tiesības reģistrā glabātajiem datiem. EAAPI un kompetentajām iestādēm ir tiesības aktualizēt glabātos datus. Datu subjektiem, kuru personas datus var glabāt un ar kuru datiem var notikt apmaiņa, ir piekļuves tiesības, kā arī tiesības uz atbilstošu informāciju.**

EAAPI izveido tīmekļa vietni, kura ar hipersaitēm ir savienota ar katru informācijas punktu, kuru dalībvalstis ir noteikušas saskaņā ar 3. panta 3. punktu.

Dalībvalstis nodrošina, ka uz apdrošināšanas starpnieku, tostarp nolīgto starpnieku, un pārāpdrošināšanas starpnieku reģistrāciju tiek attiecināta 8. pantā izklāstīto profesionālo prasību izpilde.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka apdrošināšanas starpniekus, tostarp nolīgto starpniekus, un pārāpdrošināšanas starpniekus, kas vairs neatbilst minētajām prasībām, **nekavējoties** svītro no reģistra. Kompetentā iestāde regulāri pārbauda reģistrācijas spēkā esamību. Ja nepieciešams, piederības dalībvalsts informē uzņēmēju dalībvalsti par šādiem svītrojumiem.

5. Dalībvalstis gādā par to, ka kompetentās iestādes neregistrē apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpnieku, kamēr starpnieks nav nodrošinājis atbilstību 8. pantā noteiktajām prasībām **vai ka cits apdrošināšanas starpnieks vai sabiedrība nodrošinās apdrošināšanas starpnieka atbilstību šīm prasībām saskaņā ar 3. panta 1. punkta trešo daļu.**

5.a Reģistrētiem apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniekiem ļauj sākt un veikt apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniecību Savienībā, istenojot brīvību veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus.

Apdrošināšanas starpnieks darbojas saskaņā ar brīvību sniegt pakalpojumus, ja tas vēlas apdrošināšanas ņēmējam, kurš atrodas valstī, kas nav apdrošināšanas starpnieka reģistrācijas valsts, piedāvāt līgumu par risku, kurš attiecas uz dalībvalstīm, kas nav dalībvalsts, kurā ir reģistrēts apdrošināšanas starpnieks.

Kompetentā iestāde apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniekiem var izsniegt dokumentu, kas jebkurai ieinteresētai pusei sniedz iespēju, konsultējoties ar jebkuru no 2. punktā minētajiem reģistriem, pārliecināties, ka starpnieki ir pienācīgi reģistrēti.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

Šādā dokumentā jāietver vismaz informācija, kas norādīta 16. panta **a) punkta i) un iii) apakšpunktā un b) punkta i) un iii) apakšpunktā**, un, attiecībā uz juridisku personu, tās fiziskās personas vārds vai to fizisko personu vārdi, kas minētas šā panta 1. punkta ceturtajā daļā.

Dalībvalsts pieprasa dokumentu atdot atpakaļ kompetentajai iestādei, kas to izsniegusi, ja attiecīgais apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpnieks pārtrauc reģistrāciju.

6. Dalībvalstis nosaka, lai starpnieku pieteikumi iekļaušanai reģistrā tiku apstrādāti **divos** mēnešos pēc pilnīgi aizpildīta pieteikuma iesniegšanas un lai pieteikuma iesniedzējam nekavējoties paziņotu lēmumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes ir ieviesušas atbilstīgus pasākumus, kas tām ļauj uzraudzīt, vai apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpnieki vienmēr atbilst šajā direktīvā noteiktajām reģistrācijas prasībām.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes kā reģistrācijas nosacījumu pieprasa no apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpniekiem, **kas nav nolīgti starpnieki un starpnieki, par kuriem kāda cita apdrošināšanas struktūra nodrošina starpnieka atbilstību šīm prasībām saskaņā ar 3. panta 1. punkta trešo daļu.**

- a) sniegt informāciju to kompetentajām iestādēm par to akcionāru un dalībnieku – juridisku vai fizisku personu – identitāti, kuru turējumā ir vairāk nekā 10 % starpnieka kapitāla daļu, un par šo turējumā esošo daļu summām;
- b) sniegt informāciju to kompetentajām iestādēm par to personu identitāti, kurām ir cieša saistība ar apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpnieku;
- c) apmierinoši pierādīt, ka kapitāla daļu turējums vai cieša saistība netraucē kompetentajai iestādei efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes pieprasa, lai apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas starpnieki, uz kuriem attiecas 3. panta 7. punkts, tās lieki nekavējoties informētu par 3. panta 7. punkta a) un b) apakšpunktā minētās informācijas izmaiņām.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes atsaka reģistrāciju, ja kādas trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskās vai juridiskās personas, ar kurām apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas starpniekam ir cieša saistība, vai ja šo normatīvo un administratīvo aktu izpildes grūtības traucē tām efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

8.a Dalībvalstis var noteikt, ka personas, kuras veica starpniecības darbību pirms 2014. gada 1. janvāra, kuras bija reģistrētas reģistrā un kuru izglītības līmenis un pieredze atbilst līmenim, kas pieprasīts šajā direktīvā, tiek automātiski reģistrētas reģistrā, kas jāizveido, līdzko ir izpildītas 4. panta 3. un 4. punktā minētās prasības.

III NODAĻA

VIENKĀRŠOTA REĢISTRĀCIJAS PROCEDŪRA – DARBĪBU DEKLARĒŠANA

4. pants

Deklarēšanas procedūra, ja apdrošināšanas starpniecību sniedz kā papildpakalpojumu; profesionālas prasību pārvaldības vai zaudējumu novērtēšanas pakalpojumi

1. Šis direktīvas 3. pantā noteiktās reģistrācijas prasības nepiemēro apdrošināšanas starpniekam, kas apdrošināšanas starpniecību sniedz kā papildpakalpojumu, ja tā darbība atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) apdrošināšanas starpnieka galvenā profesionālā nodarbošanās nav apdrošināšanas starpniecība;
- b) apdrošināšanas starpnieks nodarbojas ar starpniecību tikai attiecībā uz konkrētiem apdrošināšanas pakalpojumiem, kuri papildina kādu produktu vai pakalpojumu, un precīzi norāda tos deklarācijā;
- c) attiecīgie apdrošināšanas pakalpojumi nav dzīvības apdrošināšana vai nesedz atbildības riskus, ja vien šāds segums **nepapildina produktu vai pakalpojumu, ko apdrošināšanas starpnieks piedāvā, veicot savu profesionālo pamatdarbību;**

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

ca) apdrošināšanas starpnieks strādā reģistrēta apdrošināšanas starpnieka uzdevumā.

■

3. Ikviens apdrošināšanas starpnieks, uz kuru attiecas šā panta 1. un 2. punkts, iesniedz tā piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei deklarāciju, ar ko tas kompetento iestādi informē par tā identitāti, adresi un profesionālo nodarbošanos.

4. Starpniekiem, uz kuriem attiecas šā panta 1. un 2. punkts, piemēro šīs direktīvas I, III, IV, V, VIII un IX nodaļas un 15. un 16. panta noteikumus.

4.a Dalībvalstis piemēro 3. pantā noteiktās reģistrācijas prasības apdrošināšanas starpniekiem, uz kuriem attiecas 4. panta piemērošanas joma, ja tās uzskata, ka tas nepieciešams patērētāju aizsardzības interesēs.

IV NODAĻA

PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBA UN BRĪVĪBA VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU

5. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošana

1. Jebkurš apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks, kas iecerējis pirmo reizi veikt uzņēmējdarbību citas dalībvalsts teritorijā saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, paziņo tā piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju:

- a) starpnieka vārds, uzvārds/nosaukums, adrese un jebkāds reģistrācijas numurs;
- b) dalībvalsts vai dalībvalstis, kurā starpnieks plāno darboties;
- c) starpnieka kategorija un, attiecīgā gadījumā, visu tā pārstāvēto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību nosaukums;
- d) attiecīgās apdrošināšanas klases, ja tādas ir;
- e) profesionālo zināšanu un spēju pierādījums.

2. Mēneša laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentā iestāde to nosūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas bez kavēšanās apstiprina saņemšanu. Piederības dalībvalsts rakstiski informē apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieku par to, ka uzņēmēja dalībvalsts saņēmusi minēto informāciju un ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība var uzsākt uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī.

Kad uzņēmēja dalībvalsts saņem 1. punktā minēto informāciju, tā iepriekšējo pieredzi, kas gūta apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības darbībā un ko apliecina pierādījums par reģistrāciju vai deklarēšanos piederības dalībvalstī, atzīst par nepieciešamo zināšanu un spēju pierādījumu.

3. Pierādījums par iepriekšēju reģistrāciju vai deklarēšanos pamatojas uz apliecinājumu par reģistrāciju, ko veikusi pretendenta piederības dalībvalsts kompetentā iestāde vai struktūra, vai uz deklarāciju, ko saņēmusi minētā kompetentā iestāde vai struktūra, un pretendents iesniedz šo pierādījumu kā uzņēmējai dalībvalstij iesniegtā pieteikuma pavaddokumentu.

4. Ja mainās informācija, kas paziņota saskaņā ar 1. punktu, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks rakstiski paziņo par šīm izmaiņām piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei vismaz vienu mēnesi pirms šo izmaiņu ieviešanas. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc šīs informācijas saņemšanas dienas informē par šīm izmaiņām arī uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

4.a Reģistrēts apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks veic apdrošināšanas starpniecības darbību, īstenojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, ja:

- a) **tas sniedz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības pakalpojumus, sadarbojoties ar polises turētāju, vai polises turētājam, kas pastāvīgi dzīvo vai ir reģistrēts dalībvalstī, kas nav starpnieka piederības dalībvalsts;**
- b) **apdrošināmie riski ir dalībvalstī, kas nav starpnieka piederības dalībvalsts;**
- c) **tas ievēro 1. un 4. punktu.**

6. pants

Brīvības veikt uzņēmējdarbību izmantošana

1. Dalībvalstis pieprasa visiem apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekiem, kas vēlas izmantot brīvību veikt uzņēmējdarbību, lai izveidotu filiāli citas dalībvalsts teritorijā, vispirms informēt tā piederības dalībvalsts kompetento iestādi un sniegt tai šādu informāciju:

- a) starpnieka vārds, uzvārds/nosaukums, adrese un reģistrācijas numurs (ja tāds ir);
- b) dalībvalsts, kuras teritorijā tas plāno veidot filiāli vai pastāvīgu klātbūtni;
- c) starpnieka kategorija un, attiecīgā gadījumā, visu tā pārstāvēto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību nosaukums;
- d) attiecīgās apdrošināšanas klases, ja tādas ir;
- e) darbības programma, kurā aprakstītas veicamās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības darbības un uzņēmuma organizatoriskā struktūra, norādot arī aģentu identitāti, ja starpnieks plāno izmantot aģentus;
- f) adrese uzņēmējā dalībvalstī, kur var saņemt dokumentus;
- g) visu par uzņēmuma vai pastāvīgās klātbūtnes vadību atbildīgo personu vārds un uzvārds.

1.a Apdrošināšanas starpnieks veic darbību, īstenojot brīvību veikt uzņēmējdarbību, ja, pastāvīgi uzturoties uzņēmējā dalībvalstī, viņš šajā dalībvalstī uzņēmējdarbību veic uz nenoteiktu laiku.

2. Ja vien piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei nav pamata uzskatīt, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieka organizatoriskā struktūra vai finansiālais stāvoklis ir neatbilstīgs, ņemot vērā paredzēto starpniecības darbību, tā viena mēneša laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas paziņo to uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas bez kavēšanās apstiprina saņemšanu. Piederības dalībvalsts rakstiski informē apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieku par to, ka uzņēmēja dalībvalsts saņēmusi minēto informāciju un ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība var uzsākt uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī.

3. Ja piederības dalībvalsts kompetentā iestāde atsakās paziņot informāciju uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, tā paskaidro savas atteikšanās iemeslus apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekam viena mēneša laikā pēc visas 1. punktā minētās informācijas saņemšanas.

4. Ja mainās informācija, kas paziņota saskaņā ar 1. punktu, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks rakstiski paziņo par šīm izmaiņām piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei vismaz vienu mēnesi pirms šo izmaiņu ieviešanas. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc šīs informācijas saņemšanas dienas informē par šīm izmaiņām arī uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi.

7. pants

Kompetences sadalījums starp piederības dalībvalsti un uzņēmēju dalībvalsti

1. Ja apdrošināšanas starpnieka galvenā uzņēmējdarbības vieta atrodas citā dalībvalstī, tad attiecīgās citas dalībvalsts kompetentā iestāde var vienoties ar piederības dalībvalsts kompetento iestādi, ka tā rīkosies kā piederības dalībvalsts kompetentā iestāde attiecībā uz šīs direktīvas VI, VII un VIII nodaļā noteiktajiem pienākumiem. Ja ir panākta šāda vienošanās, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par to nekavējoties paziņo apdrošināšanas starpniekam un EAAPI.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

2. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde uzņemas atbildību par to, lai nodrošinātu, ka pakalpojumi, ko uzņēmums sniedz tās teritorijā, ir atbilstīgi pienākumiem, kas noteikti VI un VII nodaļā un saskaņā ar šīm nodaļām pieņemtajos pasākumos.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir tiesības pārbaudīt uzņēmuma pasākumus un pieprasīt veikt izmaiņas, kas noteikti vajadzīgas, lai kompetentajai iestādei sniegtu iespēju nodrošināt, ka uzņēmums, sniedzot pakalpojumu vai veicot darbības tās teritorijā, izpilda pienākumus, kas noteikti VI un VII nodaļā un saskaņā ar šīm nodaļām pieņemtajos pasākumos.

3. Ja uzņēmējai dalībvalstij ir pamats secināt, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks, kas tās teritorijā darbojas, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību vai ar uzņēmuma starpniecību, pārkāpj kādu no šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem, tā par saviem konstatējumiem paziņo piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura veic attiecīgus pasākumus. Gadījumos, kad, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks turpina darbību tā, ka tas acīmredzami kaitē uzņēmējas dalībvalsts patērētāju interesēm vai sakārtotai apdrošināšanas un pārapirošināšanas tirgu darbībai, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekam piemēro šādus pasākumus:

- a) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi un pēc tam īsteno visus attiecīgos pasākumus, ka vajadzīgi, lai aizsargātu patērētāju intereses un apdrošināšanas un pārapirošināšanas tirgu pareizu darbību, tostarp liedzot pārkāpumus izdarījušajiem apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekiem uzsākt turpmākus darījumus tās teritorijā; uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde bez nepamatotas kavēšanās informē Komisiju par šādiem pasākumiem;
- b) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var lietu nodot izskatīšanai EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu; šādā gadījumā EAAPI gadījumos, kad rodas nesaskaņas starp uzņēmējas dalībvalsts un piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

4. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks, kuram ir uzņēmums tās teritorijā, pārkāpj tiesību vai regulatīvās normas, kas šajā dalībvalstī pieņemtas saskaņā ar tiem šīs direktīvas noteikumiem, ar kuriem piešķir pilnvaras uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tad minētās iestādes pieprasa attiecīgajam apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekam šādu stāvokli novērst.

Gadījumos, kad, neraugoties uz pasākumiem, ko veikusi uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks turpina darbību tā, ka tas acīmredzami kaitē uzņēmējas dalībvalsts patērētāju interesēm vai sakārtotai apdrošināšanas un pārapirošināšanas tirgu darbībai, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekam piemēro šādus pasākumus:

- a) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi un pēc tam īsteno visus attiecīgos pasākumus, ka vajadzīgi, lai aizsargātu patērētāju intereses un tirgu pareizu darbību, tostarp liedzot pārkāpumus izdarījušajiem apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekiem uzsākt turpmākus darījumus tās teritorijā; uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde bez nepamatotas kavēšanās informē Komisiju par šādiem pasākumiem;
- b) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var lietu nodot izskatīšanai EAAPI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu; šādā gadījumā EAAPI gadījumos, kad rodas nesaskaņas starp uzņēmējas dalībvalsts un piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar minēto pantu.

V NODAĻA

CITAS ORGANIZATORISKAS PRASĪBAS

8. pants

Profesionālās un organizatoriskās prasības

1. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniekiem un darbiniekiem apdrošināšanas sabiedrībās, kas veic apdrošināšanas starpniecības darbības, ir jābūt starpnieka vai sabiedrības piederības dalībvalsts noteiktām zināšanām un prasmei, lai tie spētu pienācīgi veikt savus uzdevumus .

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

Dalībvalstis nodrošina, ka **to** apdrošināšanas un pārapirošināšanas **starpnieku** un apdrošināšanas **sabiedrību darbinieki, kuru profesionālā pamatdarbība ir apdrošināšanas starpniecība, regulāri** papildina savas zināšanas un uzlabo prasmi **atbilstīgi viņu pildītajiem pienākumiem un attiecīgajām tirgus prasībām.**

Lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu, ir jāizpilda prasības par darbinieku pastāvīgu profesionālo attīstību un pietiekamu un atbilstīgu apmācību vismaz 200 stundu apmērā piecu gadu laikposmā vai proporcionāla stundu skaita apmērā, ja tā nav viņu pamatdarbība. Papildus tam dalībvalstis publisko kritērijus, kurus tās noteikušas, lai nodrošinātu darbinieku atbilstību kompetences prasībām. Šādos kritērijos iekļauj visu atzīto kvalifikāciju sarakstu.

Šim nolūkam dalībvalstis izveido mehānismus, lai neatkarīgas iestādes kontrolētu, novērtētu un sertificētu zināšanas un iemaņas.

Dalībvalstis izvirzītās prasības attiecībā uz zināšanām un prasmi **korīgē** atbilstoši konkrētai apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības darbībai un pakalpojumiem, kuriem veic starpniecību, īpaši, ja starpnieka pamatdarbs nav apdrošināšanas starpniecība. Dalībvalstis var noteikt, ka 3. panta 1. punkta otrajā daļā minētajos gadījumos, **kā arī attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību darbiniekiem, kuru pienākumos ietilpst ar apdrošināšanas starpniecību saistītās darbības**, apdrošināšanas sabiedrībai vai starpniekam ir jāpārbauda, vai starpnieku zināšanas un prasme atbilst prasībām, kas izklāstītas šā punkta pirmajā daļā, un ka apdrošināšanas sabiedrībai vajadzības gadījumā šādiem starpniekiem ir jānodrošina apmācība, kas atbilst prasībām attiecībā uz pakalpojumiem, kurus pārdod starpnieki.

Dalībvalstīm nav jāpiemēro prasība, kas minēta šā punkta pirmajā daļā, visām fiziskajām personām, kas strādā apdrošināšanas sabiedrībā vai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekā un veic apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības darbību. Dalībvalstis nodrošina, ka pietiekami daudz darbinieki no vadības struktūras šādās uzņēmēj-sabiedrībās, kas ir atbildīgas par starpniecību attiecībā uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas pakalpojumiem, un visas citas personas, kuras ir tieši iesaistītas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecībā, ir ar zināšanām un prasmēm, kas vajadzīgas savu pienākumu izpildei.

2. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniekiem un darbiniekiem apdrošināšanas sabiedrībās, kas veic apdrošināšanas starpniecības darbības, ir jābūt ar nevainojamu reputāciju. Kā minimums, **par darbiniekiem, kuri ir iesaistīti produkta tirgošanā vai pārdošanā**, nav ziņu sodāmības reģistrā vai citā līdzvērtīgā reģistrā attiecīgajā valstī par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar noziegumiem pret īpašumu, vai citiem noziegumiem, kas saistīti ar finanšu darbībām .

Dalībvalstis, ievērojot 3. panta 1. punkta otrās daļas noteikumus, var atļaut apdrošināšanas sabiedrībām pārbaudīt apdrošināšanas starpnieku nevainojamo reputāciju.

Dalībvalstīm šā punkta pirmajā daļā minētā prasība nav jāpiemēro visām fiziskajām personām, kas strādā apdrošināšanas sabiedrībā vai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekā un kas veic apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecības darbību. Dalībvalsts nodrošina, ka minētajai prasībai atbilst minēto uzņēmēj-sabiedrību vadība un viss personāls, kas tieši saistīts ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniecību.

3. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniekiem ir jābūt profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai, kas attiecas uz visu Savienības teritoriju, vai citām pielīdzināmām garantijām attiecībā uz atbildību, kas rodas profesionālas nolaidības dēļ, vismaz **EUR 1 250 000** apmērā attiecībā uz katru prasību un **EUR 1 850 000** apmērā attiecībā uz visām prasībām gada laikā, ja vien šādu apdrošināšanu vai pielīdzināmas garantijas jau nav paredzējusi apdrošināšanas sabiedrība, pārapirošināšanas sabiedrība vai cita uzņēmēj-sabiedrība, kuras vārdā rīkojas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks vai kuras interesēs apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieks ir pilnvarots rīkoties, vai ja šāda uzņēmēj-sabiedrība nav uzņēmusies pilnu atbildību par starpnieka rīcību.

4 Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu klientus no apdrošināšanas starpnieka nespējas pārskaitīt prēmiju apdrošināšanas sabiedrībai vai pārskaitīt prasības summu vai atgriezt prēmiju apdrošinātajam.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

Minētie pasākumi ir jebkurš viens vai vairāki no šādiem pasākumiem:

- a) tiesību aktu noteikumi vai līgums, saskaņā ar kuru naudu, ko klients samaksājis starpniekam, uzskata par samaksātu uzņēmējiesabiedrībai, turpretim naudu, ko samaksājusi uzņēmējiesabiedrība starpniekam, neuzskata par izmaksātu klientam, līdz klients to faktiski saņem;
 - b) prasība, ka apdrošināšanas starpnieku finansiālam stāvoklim pastāvīgi jābūt 4 % līmenī no saņemto ikgadējo prēmiju summas un ne mazākam kā **EUR 18 750**;
 - c) prasība, ka klientu nauda jāpārskaita, izmantojot tikai atsevišķos klientu kontus, un ka šie klientu konti bankrota gadījumā nav izmantojami, lai atlīdzinātu citiem kreditoriem;
 - d) prasība, ka jāizveido garantijas fonds.
5. Lai veiktu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas starpniecības darbības, pakalpojumu sniedzējiem pastāvīgi jāatbilst profesionālām prasībām, kas izklāstītas šajā pantā.
6. Dalībvalstis var pastiprināt šajā pantā izklāstītās prasības vai pievienot citas prasības attiecībā uz apdrošināšanas un pārpadrošināšanas starpniekiem, kas reģistrēti to jurisdikcijā.
7. EAAPI regulāri pārskata summas, kas minētas 3. un 4. punktā, lai ņemtu vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko publicē Eiropas Kopienas Statistikas birojs. Pirmo pārskatīšanu veic piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, un nākamās pārskatīšanas – ik pēc pieciem gadiem no iepriekšējās pārskatīšanas dienas.

EAAPI izstrādā regulatīvo standartu projektu, ar ko 3. un 4. punktā minēto pamatsummu euro koriģē atbilstīgi minētā indeksa procentuālajām izmaiņām laika posmā no šīs direktīvas stāšanās spēkā līdz pirmās pārskatīšanas dienai vai no iepriekšējās pārskatīšanas dienas līdz jaunās pārskatīšanas dienai un noapaļo uz augšu līdz tuvākajam euro.

EAAPI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai pēc pieciem gadiem no šīs direktīvas stāšanās spēkā un veic turpmāku pārskatīšanu ik pēc pieciem gadiem no iepriekšējās pārskatīšanas dienas.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

8. **Dalībvalstis** precizē:

- a) jēdzienu par starpnieka **un apdrošināšanas sabiedrības darbinieku** atbilstīgām zināšanām un prasmi, kad tas veic apdrošināšanas starpniecību ar saviem klientiem, kā minēts šā panta 1. punktā;
- b) kritērijus, kas piemēroti, lai noteiktu konkrētu profesionālās kvalifikācijas, pieredzes un prasmju līmeni, kas nepieciešams apdrošināšanas starpniecības veikšanai;
- c) pasākumus, kuru veikšanu varētu būt pamats gaidīt no apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas **sabiedrību darbiniekiem** ar mērķi pastāvīgas profesionālas attīstības procesā papildināt savas zināšanas un uzlabot spējas nolūkā uzturēt atbilstīgu darbības kvalitāti.

8.a Ja piederības dalībvalsts reģistrē apdrošināšanas starpnieku, kurš profesionālo kvalifikāciju vai pieredzi ir ieguvis citā dalībvalstī, tā ņem vērā kvalifikāciju un pieredzi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK⁽¹⁾ un kvalifikācijas pakāpi, kas noteikta Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūrā mūžizglītībai, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumu⁽²⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikums (2008. gada 23. aprīlis) par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai (OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

9. pants

Vispārējā labuma noteikumu publicēšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, ar ko nodrošina, ka to kompetentās iestādes pienācīgi publicē attiecīgās valsts tiesību normas, ar kurām aizsargā vispārēju labumu un kuras piemērojamas apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniecības uzņēmējdarbībai, ko veic to teritorijā.
2. Dalībvalsts, kas ierosina piemērot un piemēro noteikumus, kuri papildus šīs direktīvas noteikumiem reglamentē apdrošināšanas starpnieku darbību un apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu, nodrošina, ka administratīvais slogs, kas izriet no minētajiem noteikumiem, ir samērīgs ar patērētāju aizsardzību. Dalībvalsts uzrauga šos noteikumus, lai nodrošinātu pastāvīgu samērīgumu.
3. EAAPI izstrādā standartizētu informācijas veidlapu par vispārējā labuma noteikumiem, kas jāaizpilda visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tajā ietver hipersaites uz kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm, kur publicēta informācija par vispārējā labuma noteikumiem. Valstu kompetentās iestādes regulāri atjaunina šo informāciju, un EAAPI dara šo informāciju pieejamu savā tīmekļa vietnē angļu, franču un vācu valodā, visus valstu vispārējā labuma noteikumus iedalot kategorijās pa dažādām attiecīgām tiesību jomām.
4. Dalībvalstis izveido vienotu kontaktpunktu, kura atbildībā ietilpst informācijas sniegšana par attiecīgās dalībvalsts vispārējā labuma noteikumiem. Šādam kontaktpunktam jābūt attiecīgai kompetentajai iestādei.
5. EAAPI līdz ... [Tīs gadi pēc direktīvas stāšanās spēkā] ziņojumā izskata un informē Komisiju par dalībvalstu publicētajiem vispārējā labuma noteikumiem, kā minēts šajā pantā, šīs direktīvas un iekšējā tirgus pareizas darbības kontekstā.

10. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kam piešķirtas pilnvaras nodrošināt šīs direktīvas ieviešanu. Tās par to informē Komisiju, norādot visu minēto pienākumu sadalījumu.
2. Šā panta 1. punktā minētās iestādes ir vai nu valsts iestādes, vai organizācijas, kuras atzītas ar valsts tiesību aktiem, vai kuras atzinušas iestādes, kam šajā nolūkā piešķirtas pilnvaras ar valsts tiesību aktiem. Tās nav apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības **vai apvienības, kurās tieši vai netieši iekļautas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieki.**
3. Kompetentajām iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras, lai veiktu savus pienākumus. Gadījumā, kad tās teritorijā ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, dalībvalsts nodrošina, ka šīs iestādes cieši sadarbojas, lai tās varētu efektīvi pildīt savus attiecīgos pienākumus.

11. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu pienācīgu šīs direktīvas noteikumu piemērošanu.
2. Kompetentās iestādes veic informācijas apmaiņu attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpniekiem, ja tiem ir **piemēroti sodi**, kas **minēti** VIII nodaļā, un šāda informācija, iespējams, izraisīs minēto starpnieku svīturošanu no reģistra. Kompetentās iestādes var apmainīties ar visu būtisko informāciju arī pēc kādas iestādes pieprasījuma.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

3. Visām personām, kam jāsaņem vai jāizpauž informācija saistībā ar šo direktīvu, ir jāievēro dienesta noslēpums tādā pašā veidā, kā izklāstīts Padomes Direktīvas 92/49/EEK⁽¹⁾ 16. pantā un Padomes Direktīvas 92/96/EEK⁽²⁾ 15. pantā.

12. pants

Sūdzību procedūra

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidotas procedūras, kas ļauj klientam vai citām ieinteresētām pusēm, jo īpaši patērētāju apvienībām, reģistrēt sūdzības par apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas starpniekiem un sabiedrībām. Visos gadījumos sūdzības saņem atbildes.

13. pants

Ārpustiesas strīdu izskatīšana

1. **Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu .../.../ES⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../...⁽⁴⁾** Dalībvalstis nodrošina atbilstošu, efektīvu, objektīvu un neatkarīgu sūdzību un strīdu procedūru izveidi, lai ārpus tiesas izšķirtu strīdus starp apdrošināšanas starpniekiem un klientiem un starp apdrošināšanas sabiedrībām un klientiem, vajadzības gadījumā izmantojot pastāvošās organizācijas. Dalībvalstis turklāt nodrošina, ka visas apdrošināšanas sabiedrības un visi apdrošināšanas starpnieki piedalās ārpustiesas strīdu izšķiršanas procedūrās, ja procedūras rezultātā pieņemtie lēmumi **var kļūt saistoši starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai un attiecīgā gadījumā klientam.**

■

2. Dalībvalstis nodrošina minēto organizāciju sadarbību pārrobežu strīdu izšķiršanā.

2.a Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā reģistrētie apdrošināšanas starpnieki, norādot attiecīgās struktūras nosaukumu, adresi un tīmekļa vietnes adresi, informē patērētājus par tām alternatīvās strīdu izšķiršanas struktūrām, kurām tie ir piesaistīti un kuras ir kompetentas risināt starpnieku un patērētāju iespējamus strīdus.

2.b Apdrošināšanas starpnieki, kas Savienībā veic tirdzniecību tiešsaistē vai pārrobežu tirdzniecību, vajadzības gadījumā informē patērētājus par ASI platformu un norāda savu e-pasta adresi. Minētajai informācijai ir jābūt viegli, tieši, skaidri un pastāvīgi pieejamai apdrošināšanas starpnieku tīmekļa vietnēs un, ja piedāvājums veikts, izmantojot e-pastu vai citu teksta ziņojumu, kas nosūtīts, izmantojot elektroniskos līdzekļus, — pieejamai minētajā ziņojumā. Tajā ietver elektronisku saiti uz ASI platformas mājas lapu. Kad patērētājs iesniedz sūdzību apdrošināšanas starpniekam, apdrošināšanas starpnieka uzturētai patērētāju sūdzību izskatīšanas sistēmai vai sabiedrības ombudam, apdrošināšanas starpnieki informē patērētājus arī par ASI platformu.

2.c Ja klients pret apdrošināšanas starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību valsts tiesību aktos noteiktajā kārtībā ierosina alternatīvu strīdu izšķiršanas procedūru, lai izšķirtu strīdu par tiesībām un pienākumiem, kas noteikti šajā direktīvā, apdrošināšanas starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai ir jāpiedalās šajā procedūrā.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, izņemot dzīvības apdrošināšanu, ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā apdrošināšanas, kas nav dzīvības apdrošināšana, direktīva) (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/96/EEK (1992. gada 10. novembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo dzīvības apdrošināšanu, ar ko groza Direktīvu 79/267/EEK un Direktīvu 90/619/EEK (Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 360, 9.12.1992., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva .../.../ES (... . gada ...) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAI) (OV...).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../... par patērētāju strīdu izšķiršanu tiešsaistē (Regula par patērētāju SIR) (OV ...).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

2.d Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā kompetentās iestādes sadarbojas savstarpēji un ar struktūrām, kas atbild par šajā pantā minētajām sūdzību un strīdu izšķiršanas ārpustiesas procedūrām, un tādā mērā, kādā tas ir atļauts spēkā esošajos Savienības tiesību aktos.

14. pants

Starpnieku izmantošanas ierobežojums

Dalībvalstis nodrošina, ka, **izmantojot Savienībā teritorijā reģistrētu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieku pakalpojumus**, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un starpnieki izmanto tikai reģistrētu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieku vai 1. panta 2. punktā minēto personu, vai personu, kuras izpildījušas 4. pantā minēto deklarēšanas procedūru, pakalpojumus.

VI NODAĻA

PRASĪBAS ATTIEKĪBĀ UZ INFORMĀCIJU UN UZŅĒMĒJDARBĪBAS VEIKŠANAS NOTEIKUMI

15. pants

Vispārējs princips

1. Dalībvalstis pieprasa, lai, veicot apdrošināšanas starpniecību ar klientiem vai to uzdevumā, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība **vienmēr** rīkotos godīgi, taisnīgi, **uzticības cienīgi, godājami** un profesionāli savu klientu interešu labā.
2. Visa informācija, tostarp mārketinga paziņojumi, ko klientiem vai potenciālajiem klientiem adresējis apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, ir patiesa, skaidra un nav maldinoša. Mārketinga paziņojumi **vienmēr** ir skaidri atpazīstami kā tādi.

16. pants

Apdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas sabiedrības sniegtā vispārējā informācija

Dalībvalstis pieņem noteikumus, ar ko nodrošina, ka

- a) pirms ikviena apdrošināšanas līguma noslēgšanas **vai gadījumos, kad ir būtiski mainījusies patērētājiem paredzētā informācija par starpnieku pēc apdrošināšanas līguma noslēgšanas**, apdrošināšanas starpnieks — arī noligtie starpnieki — klientiem sniedz šādu informāciju:
 - i) tā identitāte un adrese, un fakts, ka tas ir apdrošināšanas starpnieks;
 - ii) vai tas sniedz jebkāda veida konsultācijas par pārdodamajiem apdrošināšanas pakalpojumiem;
 - iii) procedūras, kas minētas 12. pantā un kas klientam vai citām ieinteresētām pusēm ļauj reģistrēt sūdzības par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpniekiem, un sūdzību un strīdu ārpustiesas izskatīšanas procedūras, kas minētas 13. pantā;
 - iv) reģistrs, kurā tas iekļauts, un līdzekļi, ar kādiem var pārbaudīt, vai tas ir reģistrēts; un to,
 - v) vai starpnieks pārstāv klientu vai rīkojas apdrošināšanas sabiedrības uzdevumā un vārdā;
- b) pirms ikviena apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošināšanas sabiedrība klientiem izpauž šādu informāciju:
 - i) tās identitāte un adrese, un fakts, ka tā ir apdrošināšanas sabiedrība;
 - ii) vai tā sniedz jebkāda veida konsultācijas par pārdodamajiem apdrošināšanas pakalpojumiem;
 - iii) par procedūrām, kas minētas 12. pantā un kas klientiem vai citām ieinteresētām pusēm ļauj reģistrēt sūdzības par apdrošināšanas sabiedrībām, un par sūdzību un strīdu ārpustiesas izskatīšanas procedūrām, kas minētas 13. pantā.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

17. pants

Interesu konflikti un pārredzamība

1. Pirms ikviena apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošināšanas starpnieks ■ klientam sniedz vismaz šādu informāciju:

- a) informāciju par to, vai tam tieši vai netieši īpašumā ir vairāk nekā 10 % balsstiesību vai kapitāla attiecīgajā apdrošināšanas sabiedrībā;
- b) informāciju par to, vai apdrošināšanas sabiedrībai vai attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības mātesuzņēmumam tieši vai netieši īpašumā ir vairāk nekā 10 % balsstiesību vai kapitāla apdrošināšanas starpniekā;
- c) attiecībā uz piedāvāto līgumu:
 - i) par to, vai tas sniedz konsultācijas, pamatojoties uz taisnīgu **un individuālu** analīzi, vai
 - ii) par to, vai tam ir līgumsaistības veikt apdrošināšanas starpniecības uzņēmējdarbību tikai ar vienu vai vairākām apdrošināšanas sabiedrībām. Tādā gadījumā tas sniedz šo apdrošināšanas sabiedrību nosaukumus; vai
 - iii) par to, vai tam ir līgumsaistības veikt apdrošināšanas starpniecības uzņēmējdarbību tikai ar vienu vai vairākām apdrošināšanas sabiedrībām un ka tas nesniedz konsultācijas, pamatojoties uz taisnīgu **un personīgu** analīzi. Tādā gadījumā tas sniedz to apdrošināšanas sabiedrību nosaukumus, ar kurām tas var veikt un veic uzņēmējdarbību;

■
e) vai saistībā ar apdrošināšanas līgumu tas strādā,

- i) pamatojoties uz maksu, proti, atalgojumu tieši maksā clients; vai
- ii) pamatojoties uz jebkāda veida komisijas maksu, proti, atalgojums ir iekļauts apdrošināšanas prēmijā; vai
- iii) pamatojoties uz i) un ii) punkta apvienojumu;

■
ea) *vai saistībā ar apdrošināšanas līgumu atalgojuma avots ir:*

- i) *apdrošinājuma ņēmējs;*
- ii) *apdrošināšanas sabiedrība;*
- iii) *cits apdrošināšanas starpnieks;*
- iv) *i), ii) un iii) punktā minēto personu kombinācija.*

Saskaņā ar 17.a pantu dalībvalstis var pieprasīt papildu informāciju.

■
2. **Klientam ir tiesības pieprasīt sīku papildu informāciju, kā noteikts 1. punkta ea) apakšpunktā.**

3. Apdrošināšanas sabiedrība **gadījumos, kad tā klientiem tieši pārdod apdrošināšanas pakalpojumu**, informē klientu **par to, vai** kāds to darbinieks saņem jebkādu mainīgu atalgojumu par attiecīgā apdrošināšanas pakalpojuma izplatīšanu un pārvaldību.

■
5.a *Interesu konflikta gadījumos un nolūkā veicināt godīgu konkurenci klientam sniedz informāciju par attiecīgiem svarīgiem kvantitatīviem elementiem attiecībā uz šā panta 1. punkta ea) apakšpunktā un 3. punktā minētajiem jēdzieniem un ar tādiem pašiem nosacījumiem. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu EAAPI līdz 2015. gada 31. decembrim izstrādā un periodiski atjaunina pamatnostādnes, lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu.*

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

17.a pants**Informācijas nodošana atklātībai**

Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām paredzētas papildu informācijas atklāšanas prasības attiecībā uz atalgojuma, maksu, komisijas maksu vai nemonētāru labumu apmēru saistībā ar starpniecības pakalpojumu sniegšanu ar nosacījumu, ka dalībvalsts nodrošina līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem izplatīšanas kanāliem, nekropļo konkurenci un ievēro Savienības tiesību aktus, kā arī nodrošina, ka radītais administratīvais slogs ir proporcionāls paredzētajam klientu aizsardzības līmenim.

18. pants**Konsultācijas un pārdošanas standarti**

1. Ja konsultācijas tiek sniegtas pirms konkrēta līguma noslēgšanas, apdrošināšanas starpnieks, tostarp nolīgtais starpnieks, vai apdrošināšanas sabiedrība, pamatojoties uz klienta sniegto informāciju, **precizē**:

a) šā klienta prasības un vajadzības;

b) **iesmeslus**, kas ir par pamatu klientam sniegtajām konsultācijām par konkrēto apdrošināšanas pakalpojumu **iesmeslus**.

2. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto informāciju modulē atbilstoši piedāvātā apdrošināšanas pakalpojuma sarežģītībai un klienta finansiālā riska līmenim **neatkarīgi no izraudzītā izplatīšanas kanāla**.

3. Ja apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība **sniedz konsultācijas, pamatojoties uz taisnīgu analīzi**, to pienākums ir minētās konsultācijas sniegt, pamatojoties uz pietiekami liela tirgū pieejamu apdrošināšanas līgumu skaita **taisnīgu analīzi**, kas atbilstoši profesionālajiem kritērijiem tiem ļauj **klienta labākajās interesēs** sniegt **personisku** ieteikumu par to, kurš apdrošināšanas līgums būtu **vispiemērotākais**, lai apmierinātu klienta vajadzības.

4. Pirms līguma noslēgšanas, neatkarīgi no tā, vai tiek sniegtas konsultācijas, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība **nodrošina** klientam attiecīgo informāciju par apdrošināšanas pakalpojumu saprotamā veidā tā, lai klients varētu pieņemt uz informāciju pamatotu lēmumu, vienlaikus ņemot vērā apdrošināšanas pakalpojuma sarežģītību un klienta veidu. **Informāciju nodrošina vienkāršā valodā standartizētā informācijas lapā, ko iekļauj produkta informācijas dokumentā (PID). Tajā iekļauj vismaz:**

a) **informāciju par apdrošināšanas veidu;**

b) **aprakstu par apdrošinātajiem riskiem un neiekļautajiem riskiem;**

c) **informāciju par prēmiju maksāšanas veidu un maksājumu ilgumu;**

d) **informāciju par izņēmumiem;**

e) **informāciju par saistībām līguma sākumā;**

f) **informāciju par saistībām līguma darbības laikā;**

g) **informāciju par saistībām pretenziju gadījumā;**

h) **informāciju par līguma darbības laiku, ietverot tā sākumu un beigas;**

i) **informāciju par līguma pārtraukšanas noteikumiem.**

4.a Šā panta 4. punktu nepiemēro:

a) **ieguldījumu produktiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. .../... 4.a pantā** ⁽¹⁾, vai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../... par ieguldījumu produktu pamatinformācijas dokumentiem (OV ...).

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

b) apdrošināšanas ieguldījumu produktiem, kas minēti šīs direktīvas VII nodaļā.

19. pants

Atbrīvojums no pienākuma sniegt informāciju un elastīguma klauzula

1. Informāciju, kas minēta 16., 17. un 18. pantā, nav **jānodrošina**, ja apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība veic starpniecību lielu risku apdrošināšanā, ja starpniecību veic pārapsedrošināšanas starpnieki vai pārapsedrošināšanas sabiedrības, vai saistībā ar profesionāliem klientiem, kā norādīts pielikumā.

2. Dalībvalstis var saglabāt vai pieņemt stingrākus noteikumus attiecībā uz informēšanas prasībām, kas minētas 16., 17. un 18. pantā, ja šādi noteikumi ir saskaņā ar Savienības tiesībām. Dalībvalstis dara EAAPI un Komisijai zināmus šādus valsts noteikumus.

2.a Dalībvalstis, kuras saglabā vai pieņem stingrākus noteikumus, ko piemēro apdrošināšanas starpniekiem, nodrošina, ka šajos noteikumos ir ņemts vērā princips nodrošināt visiem dalībniekiem vienlīdzīgus konkurences apstākļus un ka šo noteikumu radītais administratīvais slogs ir relatīvi samērīgs attiecībā pret ieguvumiem patērētāju aizsardzības jomā.

3. Lai, izmantojot visus atbilstošus līdzekļus, iedibinātu augstu pārredzamības līmeni, EAAPI nodrošina, ka informācija, ko tā saņem attiecībā uz valstu noteikumiem, tiek arī darīta zināma klientiem, apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas sabiedrībām.

20. pants

Informēšanas nosacījumi

1. Visa informācija, kas jāsniedz saskaņā ar 16., 17. un 18. pantu, tiek darīta zināma klientiem:

- a) uz papīra;
- b) skaidri un precīzi, klientam saprotamā veidā; un to,
- c) dalībvalsts, kurā atrodas risks, vai saistību dalībvalsts oficiālā valodā vai jebkurā citā valodā, par kuru puses ir vienojušās. Informācija sniedzama bez maksas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju klientam var sniegt, izmantojot vienu no turpmāk minētajiem veidiem:

- a) pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, ja ir izpildīti 4. punktā paredzētie nosacījumi, vai
- b) tīmekļa vietni, ja ir izpildīti 5. punktā paredzētie nosacījumi.

3. Tomēr, ja 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju sniedz, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, vai izmantojot tīmekļa vietni, klientam pēc pieprasījuma un bez maksas nodrošina minēto informāciju uz papīra.

4. Šīs direktīvas 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju var sniegt, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pastāvīga informācijas nesēja izmantošana ir iederīga uzņēmējdarbības veikšanas kontekstā starp starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un klientu, un,
- b) klientam tika dota iespēja izvēlēties starp informāciju uz papīra un informāciju uz pastāvīga informācijas nesēja, un klients ir izvēlējies šo citu informācijas nesēju.

5. Šīs direktīvas 16., 17. un 18. pantā minēto informāciju var sniegt tīmekļa vietnē, ja tā ir adresēta klientam personīgi vai ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) 17. un 18. pantā minētās informācijas sniegšana tīmekļa vietnē ir iederīga uzņēmējdarbības veikšanas kontekstā starp starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un klientu;
- b) klients ir piekritis 16., 17. un 18. pantā minētās informācijas sniegšanai tīmekļa vietnē;

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- c) klientam ir elektroniski paziņota tīmekļa vietnes adrese un norāde, kur šajā vietnē var piekļūt 16., 17. un 18. pantā minētajai informācijai;
- d) ir nodrošināts, ka 16., 17. un 18. pantā minētā informācija paliek pieejama tīmekļa vietnē tik ilgu laiku, cik klientam pamatoti nepieciešams, lai varētu ar šo informāciju iepazīties.
6. Šā panta 4. un 5. punkta vajadzībām informācijas sniegšanu, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, vai tīmekļa vietni, uzskata par iederīgu uzņēmējdarbības veikšanas kontekstā starp starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un klientu, ja ir pierādījumi, ka klientam ir regulāri pieejams internets. Ja klients šīs uzņēmējdarbības veikšanas nolūkā sniedz elektroniskā pasta adresi, to uzskata par šādu pierādījumu.
7. Ja notiek pārdošana pa tālruni, tad iepriekšēju informāciju klientam sniedz saskaņā ar Savienības noteikumiem, kas attiecas uz patērētāju finanšu pakalpojumu tālpārdošanu. Bez tam — **pēc tam, kad saskaņā ar 4. punktu klients ir izvēlējies informāciju saņemt tādā informācijas nesējā, kas nav papīrs**, — informāciju klientam sniedz saskaņā ar 1. vai 2. punktu tūlīt pēc apdrošināšanas līguma noslēgšanas.

21.a pants

Sasaistīšanas un komplektēšanas prakse

1. *Ja apdrošināšanas pakalpojumu piedāvā kopā ar citu pakalpojumu vai palīgproduktu, kas ir daļa no paketes vai tā pašā līguma vai paketes, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība informē klientu un piedāvā viņam iespēju iegādāties atšķirīgus komponentus, kas kopā vai atsevišķi nodrošina atsevišķu pierādījumu par katra komponenta prēmiju vai cenu. Tas neaizliedz veikt starpniecību ar apdrošināšanas produktiem, kuriem ir atšķirīgs apdrošināšanas seguma vai multiriska apdrošināšanas polišu līmenis.*
2. *Ja riski, kas rodas saistībā ar šādu klientam piedāvāto līgumu vai paketi, visticamāk, atšķirsies no riskiem, kas saistīti ar atsevišķiem komponentiem, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība pēc klienta pieprasījuma sniedz līguma vai paketes atšķirīgo komponentu attiecīgu aprakstu, kā arī izklāsta veidu, kādā tie, nodrošinot mijiedarbību, pārveidos riskus.*
3. *EAAPI sadarbībā ar Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) un EVTI, izmantojot Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotās komitejas palīdzību, līdz ... (18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā) izstrādā un regulāri atjaunina kombinētas pārdošanas prakses novērtēšanas un uzraudzības pamatnostādnes, jo īpaši norādot gadījumus, kad kombinētās pārdošanas prakse neatbilst 15. panta 1. punktam.*
4. *Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība sniedz konsultācijas, tie nodrošina, lai apdrošināšanas produktu kopējā pakete atbilstu klienta prasībām un vajadzībām.*
5. *Dalībvalstis var saglabāt vai pieņemt stingrākus papildu pasākumus vai iejaukties, izskatot katru gadījumu atsevišķi, lai aizliegtu pārdot apdrošināšanas pakalpojumu kopā ar citu pakalpojumu vai produktu, kas ir daļa no paketes, vai kā nosacījumu tam pašam līgumam vai paketei, ja tās var pierādīt, ka klientiem šāda prakse ir neizdevīga.*

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

VII NODAĻA

PAPILDU PRASĪBAS KLIENTU AIZSARDZĪBAI SAISTĪBĀ AR APDROŠINĀŠANAS IEGULDĪJUMU PRODUKTIEM

22. pants

Darbības joma

Šī nodaļa nosaka ▯ prasības, **kas papildina 15., 16., 17. un 18. pantā minētās prasības** apdrošināšanas **starpniecības darbībām**, ja **tās** saistībā ar apdrošināšanas ieguldījumu produktu pārdošanu veic:

- a) apdrošināšanas starpnieks;
- b) apdrošināšanas sabiedrība.

23. pants

Interesu konflikti

1. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas starpnieki un apdrošināšanas sabiedrības veiktu visus atbilstīgos pasākumus, kas vajadzīgi, lai konstatētu interešu konfliktus, kas rodas, veicot **jebkādas** apdrošināšanas **starpniecības darbības**, starp pašu starpnieku vai sabiedrību, tostarp to vadītājiem, darbiniekiem un nolīgtajiem apdrošināšanas starpniekiem, vai personām, kam ir tieša vai netieša saikne ar tiem saistībā ar kontroli, un to klientiem vai starp kādu klientu un citu klientu.

2. Ja ar **organizatoriskiem vai administratīviem** pasākumiem, ko apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība veic saskaņā ar 15., 16. un 17. pantu, nepietiek, lai ar pamatotu pārliecību nodrošinātu, ka tiks novērsts **klienta** interešu apdraudējums, ▯ apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, pirms uzsākt darbību klienta vārdā, klientam **attiecīgā gadījumā** skaidri atklāj interešu konfliktu vispārējo būtību **un** avotus.

2.a Atklājot 2. punktā minēto informāciju, tai:

- a) jābūt uz pastāvīga informācijas nesēja; un
- b) jābūt pietiekami izsmeļošai, lai, ņemot vērā klienta veidu, ļautu konkrētajam klientam pieņemt apzinātu lēmumu par apdrošināšanas starpniecības darbībām, ar kurām saistībā rodas interešu konflikts.

3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, lai ▯ :

- a) **noteiktu** pasākumus ▯, kuru īstenošanu varētu būt pamats gaidīt no apdrošināšanas starpniekiem **vai** apdrošināšanas sabiedrībām nolūkā konstatēt, novērst, pārvaldīt un atklāt interešu konfliktus, veicot apdrošināšanas **starpniecības darbības**;
- b) **izveidotu** atbilstīgus kritērijus to interešu konfliktu veidu noteikšanai, kuru pastāvēšana var kaitēt apdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas sabiedrības klientu vai potenciālo klientu interesēm.

24. pants

Vispārīgie principi un informācija klientiem

1. Dalībvalstis **nodrošina**, lai, veicot apdrošināšanas **starpniecības darbības**, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība rīkotos godīgi, taisnīgi un profesionāli atbilstoši savu klientu interesēm un jo īpaši ievērotu šajā pantā un 25. pantā norādītos principus.

2. Visa informācija, tostarp mārketinga paziņojumi, ko klientiem vai potenciālajiem klientiem adresējis apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, ir patiesa, skaidra un nav maldinoša. Mārketinga paziņojumi ir skaidri atpazīstami kā tādi.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

3. Klientiem vai potenciālajiem klientiem sniedz attiecīgu informāciju par:
- a) apdrošināšanas starpnieku vai apdrošināšanas sabiedrību un to pakalpojumiem: ja tiek sniegtas konsultācijas, informācijā norāda, vai konsultācijas sniedz neatkarīgā veidā un vai tās pamatojas uz plašu vai ierobežotāku tirgus analīzi, un norāda, vai apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība sniegs klientam pastāvīgu novērtējumu par **klientiem** ieteiktā apdrošināšanas **ieguldījuma produkta** piemērotību;
 - b) apdrošināšanas **ieguldījumu produktiem** un ierosinātajām ieguldījumu stratēģijām: šajā informācijā ietver attiecīgus norādījumus par risku, kas saistīts ar ieguldījumiem **šajos instrumentos** vai konkrētām ieguldījumu stratēģijām, un brīdinājumus par šādu risku; ■
- ba) visām izmaksām un saistītām maksām attiecībā uz apdrošināšanas starpniecību vai papildpakalpojumiem, kurām jāietver konsultēšanas izmaksas, attiecīgā gadījumā klientam ieteikto vai tirgoto finanšu instrumentu izmaksas un tas, kā klients var par tiem norēķināties, ietverot arī jebkādas trešās puses maksājumus; [Gr. Nr. 8]

3.a Lai ļautu klientam saprast vispārējās izmaksas, kā arī kumulatīvo ietekmi uz ieguldījuma atdevi, attiecīgo informāciju par visām izmaksām un maksām, tostarp ar starpniecības pakalpojumiem un apdrošināšanas produktu saistītajām izmaksām un maksām, kuras nav radījis pamatā esošais tirgus risks, nodrošina apkopotā veidā un pēc klienta pieprasījuma — sadalījumā pa posteņiem. Attiecīgā gadījumā šādu informāciju klientam sniedz regulāri, proti, vismaz reizi gadā visā ieguldījuma dzīves ciklā.

Pirmajā daļā un 6. pantā minēto informāciju sniedz saprotamā veidā tā, lai klienti vai potenciālie klienti var pietiekami saprast piedāvātā ieguldījumu pakalpojuma un piedāvātā apdrošināšanas ieguldījuma produkta konkrētā veida būtību ar to saistīto risku un rezultātā, pamatojoties uz saņemto informāciju, pieņemt lēmumus par ieguldījumiem. Dalībvalstis var ļaut minēto informāciju sniegt standartizētā formātā. [Gr. Nr. 9]

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētā informācija būtu jāsniedz saprotamā formā tādā veidā, lai klienti vai potenciālie klienti varētu atbilstīgi izprast piedāvātā konkrētā **apdrošināšanas ieguldījuma produkta veida** būtību un riskus un tādējādi pieņemt lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz informāciju. Šo informāciju var sniegt standarta formātā **saskaņā ar 18. panta 4. punktu**.

5. **Dalībvalstis nosaka, ka gadījumos**, kad apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība informē klientu par to, ka apdrošināšanas konsultācijas tiek sniegtas neatkarīgi, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība **informē klientu par tā atalgojuma veidu, kas saņemts saistībā ar apdrošināšanas līgumu**:

- a) **apdrošināšanas pakalpojumu piedāvājumu, ar ko tiks pamatots ieteikums, un, jo īpaši, vai šis piedāvājums attiecas tikai uz apdrošināšanas pakalpojumiem, ko sniedz vai nodrošina uzņēmumi, kuriem ir cieša saistība ar starpnieku, kas pārstāv klientu.**

5.a Papildus tam dalībvalstis var aizliegt vai turpmāk ierobežot maksu, komisijas maksu vai nemonetāru labumu piedāvāšanu vai pieņemšanu no trešām personām par apdrošināšanas konsultāciju sniegšanu. Tā var būt prasība par to, lai šādas maksas, komisijas maksas vai nemonetāri labumi tiktu atdoti klientiem vai kompensēti ar klientu maksātām maksām.

Turklāt dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, kad starpnieks informē klientu par to, ka konsultācijas tiek sniegtas neatkarīgi, starpnieks novērtē pietiekami lielu skaitu tirgū pieejamo apdrošināšanas produktu, kuri ir pietiekami dažādi attiecībā uz to veidu un emitentiem vai produktu piedāvātājiem, lai nodrošinātu, ka klienta mērķus ir iespējams atbilstoši sasniegt un ka netiek piedāvāti tikai tie apdrošināšanas produkti, kurus sniedz vai nodrošina struktūras, kam ir cieša saistība ar starpnieku ■.

5.b Apdrošināšanas starpnieks uztur un izmanto efektīvus organizatoriskus un administratīvus mehānismus nolūkā veikt visus pamatotos pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu 23. pantā definēto interešu konfliktu negatīvo ietekmi uz tās klientu interesēm.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

Apdrošināšanas sabiedrība, kas izstrādā finanšu instrumentus pārdošanai klientiem, pirms apdrošināšanas produktu tirgošanas vai izplatīšanas klientiem uztur, izmanto un pārskata katru jauna apdrošināšanas produkta apstiprināšanas vai jau esošo apdrošināšanas produktu būtisku pielāgojumu veikšanas procedūru.

Produkta apstiprināšanas procedūrā attiecībā uz katru produktu precizē identificēto galapatērētāju mērķa tirgu attiecīgajā klientu kategorijā un nodrošina, ka tiek novērtēti visi attiecīgie ar šādu identificēto mērķa tirgu saistītie riski un ka paredzētā izplatīšanas stratēģija atbilst identificētajam mērķa tirgum.

Apdrošināšanas sabiedrība arī regulāri pārskata uzņēmuma piedāvātos vai tirgotos finanšu instrumentus, ņemot vērā visus notikumus, kas varētu būtiski ietekmēt iespējamo risku attiecībā uz identificēto mērķa tirgu, lai novērtētu vismaz to, vai attiecīgais produkts joprojām atbilst identificētā mērķa tirgus vajadzībām un vai paredzētā izplatīšanas stratēģija joprojām ir atbilstoša. . [Gr. Nr. 11]

6. EAAPI līdz ... [18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] izstrādā un periodiski atjaunina kombinētas pārdošanas prakses novērtēšanas un uzraudzības pamatnostādnes, jo īpaši situācijām, kad kombinētas pārdošanas prakse neatbilst 1. punktam.

█

7. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, **lai precizētu principus, kuri** apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas **sabiedrībām jāievēro**, veicot apdrošināšanas **starpniecības darbības** ar saviem klientiem █. Minētajos deleģētajos aktos **ņem vērā**:

- a) klientam vai potenciālajam klientam **piedāvāto** vai **sniegto pakalpojumu** būtību, ņemot vērā darījumu veidu, priekšmetu, apjomu un biežumu;
- b) piedāvāto vai izskatīto produktu, tostarp dažāda veida apdrošināšanas **ieguldījumu** produktu, būtību.

25. pants

Piemērotības un atbilstības novērtēšana un ziņošana klientiem

1. Apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, sniedzot konsultācijas, iegūst vajadzīgo informāciju par klienta vai potenciālā klienta zināšanām un pieredzi **ieguldījumu** jomā, kas attiecas uz konkrēto produkta █ veidu, kā arī par klienta vai potenciālā klienta finansiālo stāvokli un █ ieguldījumu mērķiem, **lai** apdrošināšanas **starpnieks** vai apdrošināšanas **sabiedrība varētu ieteikt klientam, vai potenciālajam klientam** apdrošināšanas **starpniecības darbības vai apdrošināšanas ieguldījumu** produktus, kas ir piemēroti klientam vai potenciālajam klientam.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas starpnieki un apdrošināšanas sabiedrības, veicot apdrošināšanas **starpniecības darbības, kas nav 1. punktā minētās darbības**, lūdz klientam vai potenciālajam klientam sniegt informāciju par **savām** zināšanām un pieredzi ieguldījumu jomā, kas attiecas uz **konkrētā** piedāvātā vai pieprasītā **apdrošināšanas ieguldījuma produkta** veidu, lai apdrošināšanas starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai būtu iespējams novērtēt, vai **paredzētā** apdrošināšanas **starpniecības darbība vai apdrošināšanas ieguldījumu** produkts klientam ir piemērots.

Ja apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība, pamatojoties uz informāciju, kas gūta saskaņā ar iepriekšējo daļu, uzskata, ka **apdrošināšanas ieguldījumu** produkts █ nav piemērots klientam vai potenciālajam klientam, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība brīdina klientu vai potenciālo klientu. Šo brīdinājumu var sniegt standarta formātā.

Ja klienti vai potenciālie klienti nesniedz pirmajā daļā minēto informāciju vai ja tie sniedz nepietiekamu informāciju par savām zināšanām un pieredzi, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība tos brīdina, ka **viņi** nespēj noteikt, vai paredzētais **apdrošināšanas ieguldījumu** produkts ir tiem piemērots. Šo brīdinājumu var sniegt standarta formātā.

2.a Dalībvalstis gadījumos, kad apdrošināšanas starpnieki vai apdrošināšanas sabiedrības, veicot apdrošināšanas starpniecības darbības, kas saistītas tikai ar klienta rīkojumu izpildi, ļauj nodrošināt šīs darbības klientiem, neprasot iegūt 2. punktā paredzēto informāciju vai veikt novērtējumu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- a) darbības ir saistītas ar kādu no minētajiem apdrošināšanas ieguldījumu produktiem:
- i) līgumiem, kuri paredz tikai ieguldījumu riska darījumus saistībā ar finanšu instrumentiem, kas saskaņā ar Direktīvu .../.../ES (FITD) tiek uzskatīti par nekompleksiem, un neietver tādu struktūru, kuras dēļ klientam ir sarežģīti izprast saistīto risku, vai
 - ii) citiem nekompleksiem apdrošināšanas ieguldījumu produktiem saskaņā ar šo punktu;
- b) apdrošināšanas starpniecības darbība tiek veikta pēc klienta vai potenciālā klienta iniciatīvas;
- c) klients vai potenciālais klients ir skaidri informēts (nav svarīgi, vai tas veikts standartizētā formātā vai ne) par to, ka, veicot šo apdrošināšanas starpniecības darbību, apdrošināšanas starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai nav jānovērtē sniegtā vai piedāvātā apdrošināšanas ieguldījumu produkta vai apdrošināšanas starpniecības darbības piemērotība un ka klientam vai potenciālajam klientam netiek nodrošināta atbilstošā aizsardzība, ko paredz attiecīgie uzņēmējdarbības veikšanas noteikumi;
- d) apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība pilda 23. pantā noteiktos pienākumus.

3. Apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība izveido lietu, kas ietver dokumentu vai dokumentus, kuri saskaņoti starp to un klientu, un kurā norāda pušu tiesības un pienākumus un pārējos nosacījumus, ar kādiem apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība **veic apdrošināšanas starpniecības darbības** klientam. Līguma pušu tiesības un pienākumus var ietvert, izdarot atsauci uz citiem dokumentiem vai juridiskiem tekstiem.

4. Apdrošināšanas **starpnieks** vai apdrošināšanas **sabiedrība** sniedz klientam atbilstīgus ziņojumus par veikto **apdrošināšanas starpniecības darbību**. Šie ziņojumi ietver periodiskus paziņojumus klientiem, ņemot vērā iesaistīto **apdrošināšanas ieguldījumu produktu** veidu un sarežģītību un klientam **nodrošinātās apdrošināšanas starpniecības darbības** būtību, un attiecīgā gadījumā ietver izmaksas, kas saistītas ar **darbībām**, ko tie uzņēmušies klienta vārdā.

Sniedzot konsultācijas, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība pirms vienošanās ar klientu par apdrošināšanas ieguldījumu produktu nodrošina klientam pastāvīgā informācijas nesējā paziņojumu par piemērotību, norādot sniegtās konsultācijas un to, kā minētā konsultācija atbilst klienta vēlmēm, mērķiem un citiem parametriem.

Ja vienošanās tiek noslēgta, izmantojot attālinātu saziņu, kas neļauj iepriekš nodrošināt piemērotības novērtējumu, apdrošināšanas starpnieks vai apdrošināšanas sabiedrība var sniegt pastāvīgā informācijas nesējā rakstisku paziņojumu par piemērotību tūlīt pēc tam, kad vienošanās ir kļuvusi klientam saistoša.

5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, lai precizētu principus, kuri apdrošināšanas starpniekiem un apdrošināšanas **sabiedrībām jāievēro**, nodrošinot apdrošināšanas **starpniecības darbības** saviem klientiem. Minētajos deleģētajos aktos **ņem vērā**:

- a) klientam vai potenciālajam klientam **piedāvāto** vai **sniegto pakalpojumu** būtību, ņemot vērā darījumu veidu, priekšmetu, apjomu un biežumu;
- b) piedāvāto vai izskatīto produktu, tostarp dažāda veida **Direktīvas .../.../ES [FITD] 1. panta 2. punktā minēto finanšu instrumentu un bankas noguldījumu**, būtību;

ba) to, vai klients vai potenciālais klients ir privātais vai profesionālais klients.

5.a EAAPI līdz ... [18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] izstrādā un periodiski atjaunina kombinētas pārdošanas prakses novērtēšanas un uzraudzības pamatnostādnes, jo īpaši situācijām, kad kombinētās pārdošanas prakse neatbilst 3. punkta a) apakšpunktam.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

VIII NODAĻA SANKCIJAS UN PASĀKUMI

26. pants

Administratīvie sodi un citi pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to administratīvie sodi un citi pasākumi būtu efektīvi, samērīgi un preventīvi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja pienākumi attiecas uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem, pārkāpuma gadījumā administratīvos sodus un citus pasākumus var piemērot to vadības struktūras locekļiem un jebkurai citai fiziskai vai juridiskai personai, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīga par pārkāpumu.
3. Kompetentajām iestādēm tiek piešķirtas visas izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas to pienākumu izpildei. Izmantojot viņu [...] pilnvaras noteikt sodus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka sodi vai citi pasākumi dod vēlamos rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar lietām, kam ir pārrobežu raksturs, **vienlaikus nodrošinot atbildību nosacījumiem par datu likumīgu apstrādi saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un Regulu (EK) Nr. 45/2001. Kompetentās iestādes var pieprasīt dokumentus vai citu informāciju, pieņemot oficiālu lēmumu, kurā norāda informācijas pieprasīšanas juridisko pamatu, termiņu, kurā informācija jāsniedz, kā arī adresāta tiesības lēmumu pārsūdzēt tiesā.**

27. pants

Sodu publicēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde ■ publicē jebkuru sodu vai citu pasākumu, kas piemērots par šīs direktīvas īstenošanai pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par to atbildīgo personu identitāti, **tikai tad, ja sods vai cits pasākums ir galīgs un nav pārsūdzams tiesā.** Ja publicēšana varētu radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām, kompetentās iestādes publicē anonīmu informāciju par sodiem.

28. pants

Pārkāpumi

1. Šo pantu piemēro:
 - a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanās starpniekam, kas nav reģistrēts dalībvalstī un uz ko neattiecas 1. panta 2. punkts vai 4. pants;
 - b) personai, kas apdrošināšanu sniedz kā papildpakalpojumu un nav iesniegusi deklarāciju, kā noteikts 4. pantā, vai kas ir iesniegusi šādu deklarāciju, bet attiecībā uz kuru nav izpildītas 4. pantā noteiktās prasības;
 - c) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam, kas izmanto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniecības pakalpojumus, kurus sniedz personas, kas nav ne reģistrētas dalībvalstī, ne minētas 1. panta 2. punktā un kas nav iesniegušas deklarāciju saskaņā ar 4. pantu;
 - d) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam, kas ir ieguvis reģistrāciju, sniedzot nepatiesus apgalvojumus vai jebkādā citā nelikumīgā veidā, tādējādi pārkāpjot 3. pantu;
 - e) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam vai apdrošināšanas sabiedrībai, kas neatbilst 8. panta noteikumiem;
 - f) apdrošināšanas sabiedrībai vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekam, kas nepilda uzņēmējdarbības veikšanas prasības saskaņā ar VI un VII nodaļu.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

2. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvie sodi un citi pasākumi, ko var piemērot 1. punktā minētajos gadījumos, ietver vismaz sekojošo:

- a) publisks paziņojums, kurā minēta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība;
- b) rīkojums fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un atturēties no tās atkārtošanas;
- c) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka gadījumā — saskaņā ar 3. pantu veiktās reģistrācijas anulēšana;
- d) **pagaidu** aizliegums jebkuram apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpnieka vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vadības struktūras loceklim **■**, kas ir **atbildīgs** par pārkāpumu, veikt funkcijas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekos vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās;
- e) juridiskas personas gadījumā administratīvos finansiālos sodus līdz 10 % no juridiskās personas gada kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā; ja juridiskā persona ir mātesuzņēmuma filiāle, attiecīgais gada kopējais apgrozījums ir galīgā mātesuzņēmuma gada kopējais apgrozījums atbilstoši konsolidētajam pārskatam iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā;
- f) fiziskas personas gadījumā administratīvos finansiālos sodus līdz EUR 5 000 000 vai valstīs, kurās euro nav oficiālā valūta, atbilstošā vērtība valsts valūtā šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā; un

ja var noteikt ekonomisko ieguvumu, kas izriet no pārkāpuma, dalībvalstis nodrošina, lai maksimālais līmenis nebūtu zemāks par šā ieguvuma divkārtu apjomu.

29. pants

Sodu efektīva piemērošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu pasākumu veidu, kā arī administratīvo naudas sodu līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp **vajadzības gadījumā**:

- a) pārkāpuma nopietnību un ilgumu;
- b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības līmeni;
- c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo ietekmi, par ko liecina atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi;
- d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas ieguvumu vai neradušos zaudējumus, ja tos var noteikt, nozīmīgums;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ja tos var noteikt;
- f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi; un to,
- g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.

■

3. Šī direktīva neietekmē uzņēmēju dalībvalstu pilnvaras veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu to teritorijā izdarītus pārkāpumus, kas ir pretrunā ar tiem tiesību aktiem vai noteikumiem, kuri pieņemti vispārējā labuma interesēs, vai lai sodītu par šādiem pārkāpumiem. Šīs pilnvaras ietver iespēju liegt pārkāpējiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas starpniekiem uzsākt jebkādas turpmākas darbības šo valstu teritorijā.

30. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido efektīvus mehānismus, lai iedrošinātu ziņot kompetentajām iestādēm par šīs direktīvas īstenošanai pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

2. Šie mehānismi ietver vismaz:
 - a) konkrētas ziņojumu saņemšanas un turpmākas rīcības procedūras;
 - b) atbilstošu aizsardzību, **tostarp vajadzības gadījumā anonimitāti, tiem, kuri ziņo Komisijai par izdarītajiem pārkāpumiem;** un
 - c) personas datu aizsardzību gan personai, kas ziņo par pārkāpumiem, gan fiziskai personai, kas tiek turēta aizdomās kā atbildīga par pārkāpumu, atbilstīgi Direktīvā 95/46/EK noteiktajiem principiem.

To personu identitāte, kuras ziņo un kuras ir iespējamās atbildīgās personas par pārkāpumiem, jāaizsargā visos posmos, izņemot gadījumus, kad valsts līmeņa likumos prasīta identitātes izpaušana saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai no tās izrietošu tiesas procesu.

31. pants

Informācijas par sodiem sniegšana EAAPI

1. Dalībvalstis reizi gadā sniedz EAAPI apkopotu informāciju par visiem administratīvajiem pasākumiem vai administratīvajiem sodiem, kas piemēroti saskaņā ar 26. pantu.

Kompetentās iestādes reizi gadā sniedz EAAPI apkopotu informāciju par visiem administratīvajiem pasākumiem vai administratīvajiem sodiem, kas piemēroti saskaņā ar 26. pantu.

2. Ja kompetentā iestāde ir publiski atklājusi informāciju par administratīvo pasākumu vai administratīvo sodu, tā vienlaicīgi par to ziņo EAAPI.

3. EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par procedūrām un formām šajā pantā minētajai informācijas sniegšanai.

EI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai **līdz ...** [6 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

32. pants

Datu aizsardzība

1. Dalībvalstis piemēro Direktīvu 95/46/EK personas datu apstrādei, ko dalībvalstīs veic saskaņā ar šo direktīvu.
2. Regulu (EK) Nr. 45/2001 piemēro personas datu apstrādei, ko EAAPI veic saskaņā ar šo direktīvu.

33. pants

Deleģētie akti

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 34. pantu attiecībā uz 23., 24. un 25. pantu.

34. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

2. Pilnvaras pieņemt 23., 24. un 25. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 23., 24. un 25. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 23., 24. un 25. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja **trīs mēnešos** no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par **trim** mēnešiem.

34.a pants

Citi noteikumi regulatīvo tehnisko standartu projektam

1. **Neatkarīgi no jebkādiem termiņiem, kas Komisijai noteikti regulatīvo tehnisko standartu projekta iesniegšanai, Komisija iesniedz sagatavotos projektus ik pēc 12, 18 vai 24 mēnešiem.**
2. **Komisija nepieņem regulatīvos tehniskos standartus, ja Eiropas Parlamenta pārbaudes procedūras laiks tā darba pārtraukuma dēļ tiek samazināts, paredzot tai mazāk nekā divus mēnešus laika, ietverot arī pagarinājumu.**
3. **Eiropas uzraudzības iestādes var apspriesties ar Eiropas Parlamentu regulatīvo tehnisko standartu izstrādes posmos, jo īpaši tad, ja rodas problēmas saistībā ar šīs direktīvas darbības jomu.**
4. **Ja Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja ir noraidījusi regulatīvos tehniskos standartus un līdz tā plenārsesijai ir palikušas mazāk nekā divas nedēļas, Eiropas Parlaments var pagarināt pārbaudei nepieciešamo laiku līdz nākamajai plenārsesijai.**
5. **Ja regulatīvie tehniskie standarti tiek noraidīti un ja konstatētās problēmas nav ļoti plašas, Komisija var pieņemt īsāku termiņu, lai iesniegtu pārskatīto regulatīvo tehnisko standartu projektu.**
6. **Komisija nodrošina, lai pirms regulatīvo tehnisko standartu pieņemšanas laicīgi tiktu sniegtas atbildes uz visiem jautājumiem, kurus ar kompetentās komitejas priekšsēdētāja starpniecību oficiāli uzdevis Eiropas Parlaments.**

35. pants

Pārskatīšana un novērtēšana

1. **Līdz ... [pieci gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] Komisija pārskata šajā direktīvā izklāstīto noteikumu piemērošanu praksē, ņemot vērā privāto ieguldījumu produktu tirgu attīstību, kā arī pieredzi, kas gūta, praksē piemērojot šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. ... [par ieguldījumu produktu pamatinformācijas dokumentiem] un Direktīvu .../.../ES [FITD II]. Šajā pārskatīšanā ietver arī īpašu 17. panta 2. punkta ietekmes analīzi, ņemot vērā konkurences stāvokli starpniecības pakalpojumu tirgū līgumiem, kas nav neviena Direktīvas 2002/83/EK I pielikumā minētā veida līgumi, un 17. panta 2. punktā minēto pienākumu ietekmi uz apdrošināšanas starpniekiem, kas ir mazi un vidēji uzņēmumi.**
2. Komisija, apspriedusies ar Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienoto komiteju, iesniedz **savus konstatējumus** Eiropas Parlamentam un Padomei.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

5. **Komisija pārbauda**, vai 10. panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes ir pietiekami pilnvarotas un vai tām ir atbilstoši resursi savu uzdevumu veikšanai.

■

36. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ... [18 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.

Ja dokumenti, kas pievienoti paziņojumam par dalībvalstīs paredzētajiem transponēšanas pasākumiem, nav pietiekami, lai pilnībā izvērtētu šo noteikumu atbilstību konkrētiem šīs direktīvas noteikumiem, Komisija pēc EAAPI pieprasījuma un nolūkā veikt tās uzdevumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010, vai pati pēc savas ierosmes var prasīt dalībvalstīm sniegt sīkāku informāciju par šīs direktīvas transponēšanu un minēto pasākumu īstenošanu.

1.a Dalībvalstis piemēro 1. punktā minētos pasākumus no ... [18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā].

Kad dalībvalstis pieņem minētos **pasākumus**, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsauces uz direktīvu, ko atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

37. pants

Atcelšana

Direktīvu 2002/92/EK atceļ no ... [18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā], neskarot dalībvalstu pienākumus noteiktā termiņā transponēt minēto direktīvu savos valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

38. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

39. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —

Padomes vārdā —

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

I PIELIKUMS**PROFESIONĀLI KLIENTI**

Profesionāls klients ir klients, kam ir pieredze, zināšanas un kompetence, lai pieņemtu savus lēmumus un atbilstīgi novērtētu riskus, ko tas uzņemas. Šajā direktīvā visi turpmāk minētie klienti ir uzskatāmi par profesionāļiem visos apdrošināšanas pakalpojumos un darbībās un apdrošināšanas produktos.

1. *Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības.*

■

1.a *Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas starpnieki.***2. Lieli uzņēmumi, kas uzņēmuma līmenī izpilda divas no šādām apjoma prasībām:**

- kopsavilkuma bilance: EUR 20 000 000
- tīrais apgrozījums: EUR 40 000 000
- pašu kapitāls: EUR 2 000 000.

3. Valstu valdības ■ .

■

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

II PIELIKUMS

SKAIDROJOŠI DOKUMENTI

Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis apņemas gadījumos, kad tas nepieciešams, paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp attiecīgajām direktīvas un nacionālo transponēšanas instrumentu daļām.

Attiecībā uz šo direktīvu Komisija uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ.

Direktīvas un attiecīgās nozares sarežģītība.

Apdrošināšanas un apdrošināšanas pakalpojumu izplatīšanas joma ir īpaši sarežģīta un var šķist ārkārtīgi tehniska no nespeciālista viedokļa. Bez labi strukturētiem skaidrojošiem dokumentiem transponēšanas uzraudzības uzdevums var prasīt pārmērīgi daudz laika. Šis priekšlikums ir pārskatīšana, kurā sniegta pārstrādāta apdrošināšanas starpniecības direktīvu (IMD) redakcija. Lai gan daudzi noteikumi būtībā palikuši nemainīti, ir ieviesti vairāki jauni noteikumi, un vairāki pašreizējie noteikumi ir pārskatīti vai svītroti. Tekstu struktūra, forma un izklāsts ir pilnīgi jauni. Jauna struktūra bija nepieciešama, lai piešķirtu skaidrāku un loģiskāku secību juridiskajiem noteikumiem, taču no tā izriet nepieciešamība pēc strukturētas pieejas transponēšanas uzraudzībā.

Daži no ierosinātās direktīvas noteikumiem potenciāli var ietekmēt valstu tiesību sistēmu vairākās jomās, piemēram, uzņēmējdarbības tiesības, komerciesības vai nodokļu tiesības, vai citas dalībvalstu juridiskās jomas. Tie var ietekmēt arī valsts sekundāros tiesību aktus, tostarp tiesību aktus un uzņēmējdarbības veikšanas noteikumus attiecībā uz finanšu vai apdrošināšanas starpniekiem. Tā kā pastāv šo blakus jomu mijiedarbība, dažus noteikumus atkarībā no dalībvalstu sistēmas varētu īstenot, vai nu pieņemot jaunus noteikumus, vai arī pielāgojot pašreizējos noteikumus, un par tiem jāsniedz skaidrs pārskats.

Saskaņotība un mijiedarbība ar citām iniciatīvām

Pašreizējais priekšlikums ir veidots tā, lai to varētu pieņemt kā daļu no "privātā patērētāja paketes" līdz ar priekšlikumu par standartizētu privāto ieguldījumu produktu (PRIPs) informāciju (regula par ieguldījumu produktu pamatinformācijas dokumentiem un ar ko groza Direktīvas 2003/71/EK un 2009/65/EK) un PVKIU V. PRIPs iniciatīvas mērķis ir nodrošināt saskaņotu horizontālu pieeju produktu informācijai attiecībā uz ieguldījumu produktiem un apdrošināšanas pakalpojumiem ar ieguldījuma elementiem (tā sauktie apdrošināšanas ieguldījumi), un pārdošanas prakses noteikumi tiks iekļauti pārskatītajā IMD un FITD (Finanšu instrumentu tirgus direktīvā). Priekšlikums turklāt ir saderīgs ar citiem ES tiesību aktiem un politikas jomām un papildina tos, jo īpaši patērētāju aizsardzības, ieguldītāju aizsardzības un konsultatīvas uzraudzības jomā, piemēram, Maksātpēju II (Direktīva 2009/138/EK), FITD II (FITD pārstrādāta redakcija) un iepriekš minēto PRIPs iniciatīvu.

Jaunā IMD saglabās "minimālas harmonizācijas" juridiskā instrumenta iezīmes. Tas nozīmē, ka dalībvalstis var nolemt iet vēl tālāk, ja tas ir nepieciešams patērētāju aizsardzības mērķiem. Tomēr IMD obligātie standarti tiks ievērojami paaugstināti. Turklāt direktīva satur pārskatīšanas klauzulu, un, lai varētu iegūt visu attiecīgo informāciju par šo noteikumu darbību, Komisijai būs jāspēj uzraudzīt to īstenošanu no paša sākuma.

Nodaļa par apdrošināšanas ieguldījumiem. Priekšlikuma tekstā ir iekļauta nodaļa, kurā paredzētas klientu papildu aizsardzības prasības attiecībā uz apdrošināšanas ieguldījumu produktiem.

Pastāv stingra politiskā griba ieviest šādus noteikumus, taču vienlaikus šajā jaunajā jomā ir ļoti maz pieredzes. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija saņemtu transponēšanas dokumentus par to, kā dalībvalstis ir ieviesušas šos noteikumus.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

Tomēr šajās 2. līmeņa pamatnostādņēs ir jāņem vērā nedzīvības apdrošināšanas produktu īpatnības. Tādā pat veidā, ievērojot FITD II 3. pantā minēto analogijas principu, būtu jāapsver iespēja noteikt līdzīgu režīmu attiecībā uz apdrošināšanu, gan īstenojot šo direktīvu valstu līmenī, gan izstrādājot apvienotās komitejas pamatnostādnes. Personām, kas nodarbojas ar apdrošināšanas starpniecību apdrošināšanas ieguldījumu produktu jomā, būtu jāievēro uzņēmējdarbības veikšanas standarti, kas piemērojami visiem apdrošināšanas līgumiem, un arī paplašinātie standarti, kas piemērojami apdrošināšanas ieguldījumu produktiem. Ikvienai personai, kas veic starpniecību attiecībā uz apdrošināšanas ieguldījumu produktiem, jābūt reģistrētai kā apdrošināšanas starpniekam.

Paredzamais zemais papildu administratīvais slogs saistībā ar dalībvalstīm izvirzīto prasību iesniegt skaidrojošus dokumentus. Kā jau tika minēts iepriekš, pašreiz spēkā esošais teksts ir spēkā no 2002. gada (kad tika pieņemta sākotnējā direktīva). Tāpēc īstenošanas noteikumu paziņošanai nevajadzētu radīt lielu slogu dalībvalstīm, jo parasti tās jau ir paziņojušas par lielāko daļu no tiem jau pirms kāda laika. Paredzamais zemais papildu administratīvais slogs, ko radīs dalībvalstīm prasītie skaidrojošie dokumenti, kuri attiecas uz jaunajām direktīvas daļām, ir samērīgs un nepieciešams, lai Komisija varētu veikt savu uzdevumu pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka prasība sniegt skaidrojošus dokumentus saistībā ar ierosināto direktīvu ir samērīga un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu direktīvas transponēšanas efektīvas uzraudzības mērķi.